

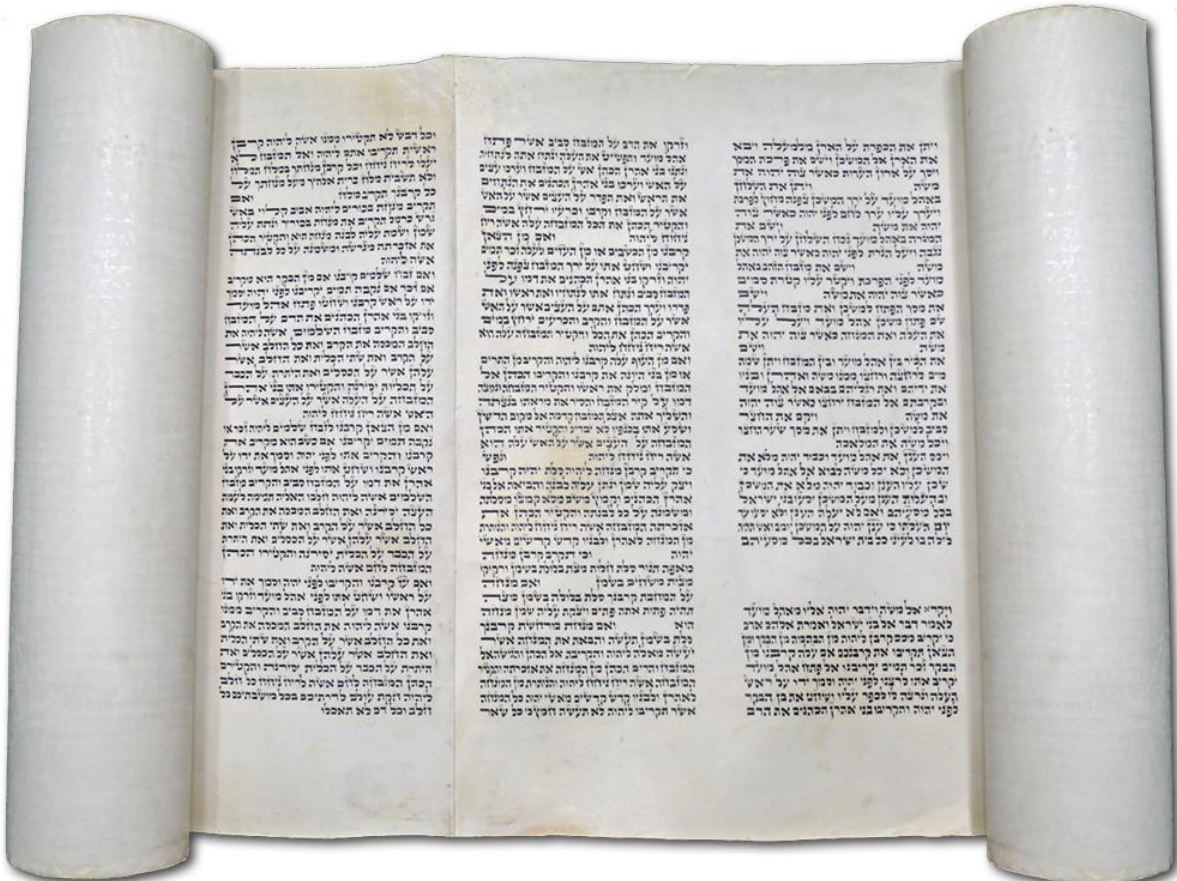
Der Name Torah leitet sich von jarah (hebräisch „unterweisen“) ab und bedeutet Lehre, Belehrung, Unterricht, Anweisung, Gesetz. Die Torah umfasst die fünf Bücher Mose Genesis (1. Mose), Exodus (2. Mose), Levitikus (3. Mose), Numeri (4. Mose) und Deuteronomium (5. Mose). Das Buch Levitikus beinhaltet die Opfergesetze (Kapitel 1 bis 7), die Anordnungen zur Priesterweihe (Kapitel 8 bis 10), die Reinigungsgesetze (Kapitel 11 bis 15), die Anweisung zu Jom Kippur dem großen Versöhnungstag (Kapitel 16) und das Heiligkeitsgesetz (Kapitel 17 bis 27).

Der hier abgebildete Abschnitt der Torah, das Buch Levitikus, wurde von einer Originalrolle abfotografiert. Die Rolle stammt wahrscheinlich aus dem 18. oder 19. Jahrhundert und wurde in Deutschland handgeschrieben.

Nachfolgend wird die Rolle spaltenweise aufgerollt. Jeweils drei Spalten werden als „Abschnitte“ durchnummeriert und anschließend größer dargestellt. Klicken Sie auf die Abschnittsangabe, um zu den vergrößerten Ansichten zu gelangen.

Abschnitt 1

Abschnitt 2

Abschnitt 3

Abschnitt 4

Abschnitt 5

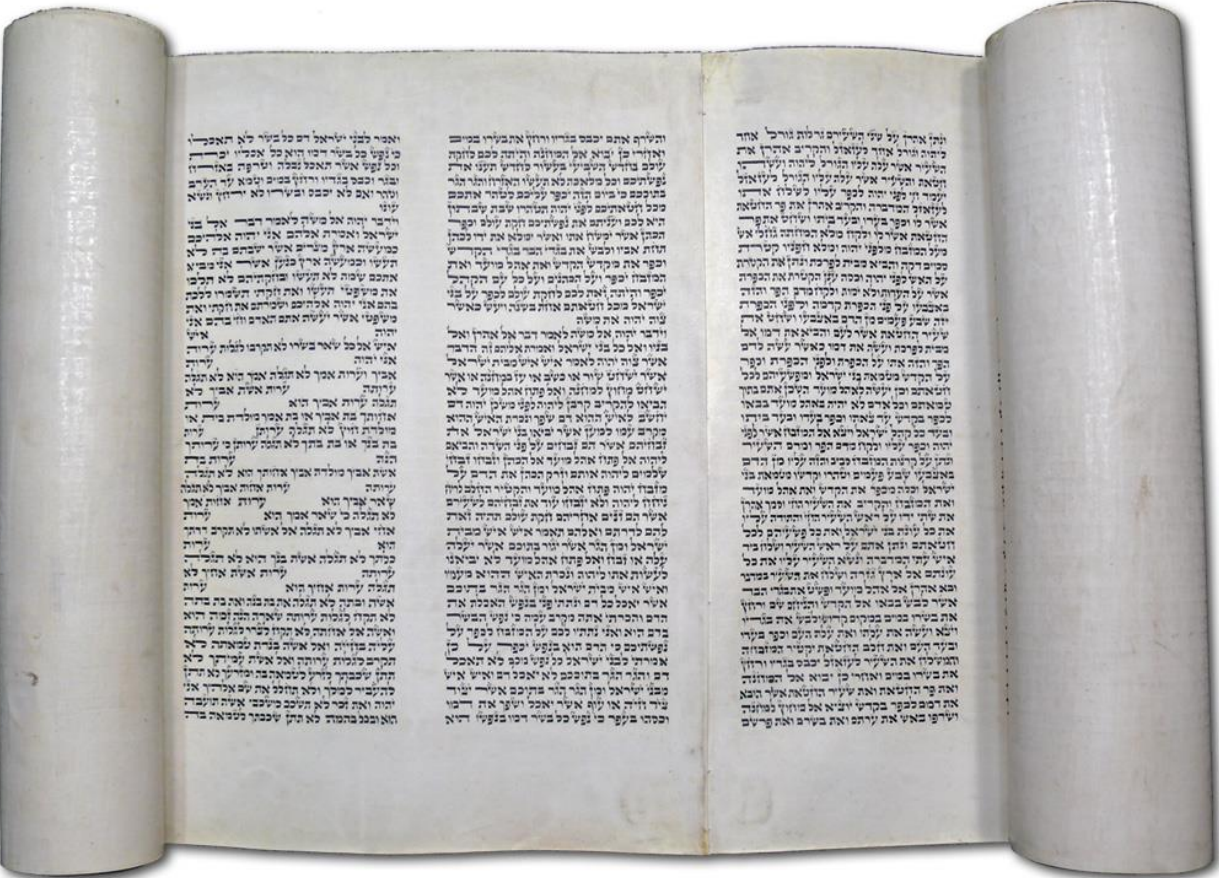
Abschnitt 6

Abschnitt 7

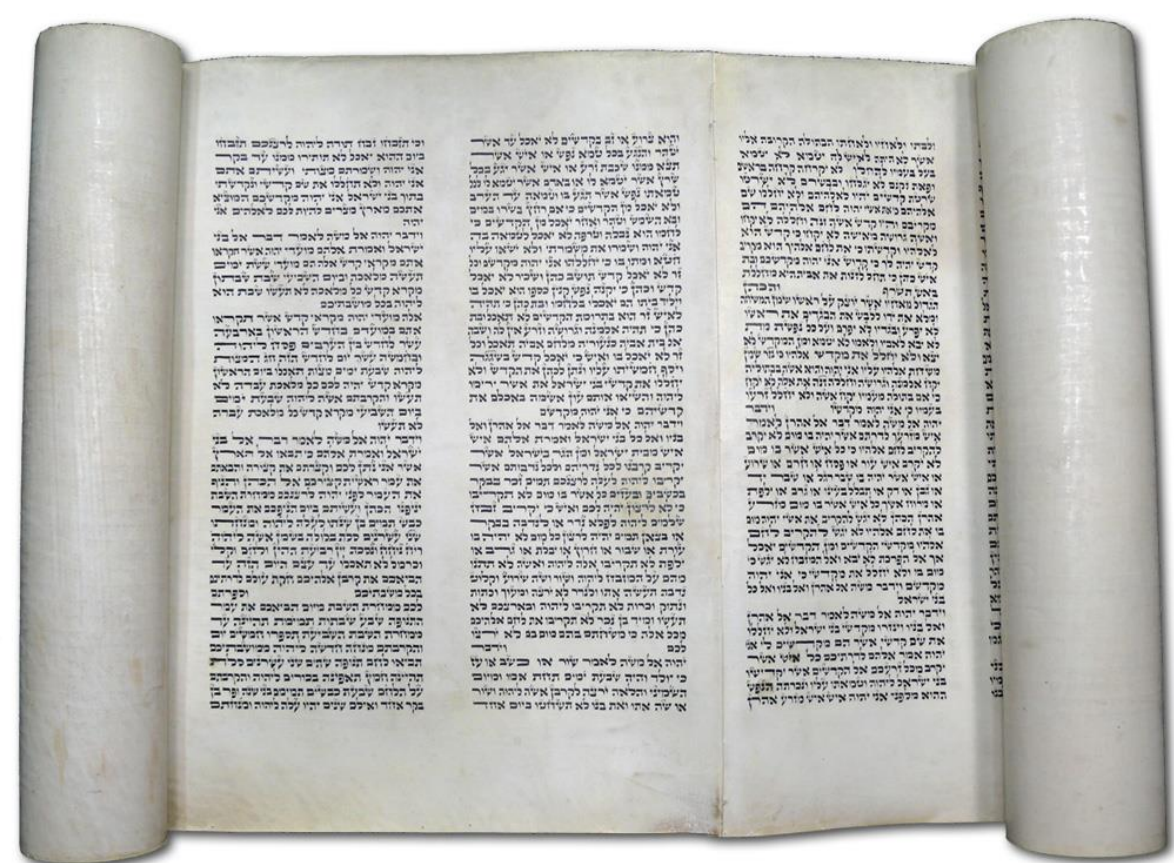
Abschnitt 8

Abschnitt 9

Abschnitt 10

Abschnitt 11

Abschnitt 12

Abschnitt 13

Abschnitt 1

וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פָּדִיתָ
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהַפְּשִׁיט אֶת־הַעֹלָה וְזָתָה אֹתָהּ לַנֶּחֱזִיחַ
 וְזָתָה בְּנֵי אֹהֶל־הָכֹהֵן אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְבוּ עִצִּים
 עַל הָאֵשׁ וְעָרְבוּ בְנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים אֶת־הַנֶּחֱזִיחַ
 אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפֶּדֶר עַל הָעִצִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וְקָרְבוּ וְכָרְעוּ יָרֵדֶיךָ בְּמִיָּם
 וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אֲשֶׁר־רִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה וְאַם מִן־הַשָּׂאֵן
 קָרְבָנוֹ מִן־הַכֹּשְׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לַעֲלֹת זֶכֶר תָּמִיד
 יִקְרִיבוּ וְשִׁזְזָה אֹתוֹ עַל יֶדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי
 יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְזָתָה אֹתוֹ לַנֶּחֱזִיחַ וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־
 פָּדִירוֹ וְעֶרֶךְ הַכֹּהֵן אֲתָם עַל הָעִצִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּרֵב וְהַכָּרְעִים יִרְדּוּ בְּמִיָּם
 וְהַקָּרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא
 אֲשֶׁר־רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה

וְאַם מִן־הָעֹפֹת עֹלָה קָרְבָנוֹ לַיהוָה וְהַקָּרִיב מִן־הַתְּרִים
 אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָנוֹ וְהַקָּרִיב הַכֹּהֵן אֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַךְ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצָה
 דָּמוֹ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִסִּיר אֶת־מִרְאֵהוּ בַצֵּדָה
 וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶפְסַל הַמִּזְבֵּחַ קְדָמָה אֶל־מָקוֹם הָרֶשֶׁת
 וְשִׁסַּע אֹתוֹ בַּכֶּנֶף לֹא יִבְדֹּק וְהַקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן
 הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעִצִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא
 אֲשֶׁר־רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְהַפְּשִׁיט

כִּי־תִקְרִיב קָרְבָן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָנוֹ
 וְיִצֶק עֲלֶיהָ שֶׁמֶן וְזָתָה עֲלֶיהָ לִבְנֵה וְהִבִּיֵּאת אֶל־בְּנֵי
 אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים וְקָמוּץ מִשֶּׁם מִלֵּא קָמוּץ מִסֹּלֶת
 וּבִשְׂמִנָה עַל־כָּל־לִבְנֵתָה וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָהּ
 אֲזָכְרָתָה הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְהַנֹּחֲתוֹת
 מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶל־וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדְשִׁים מֵאֲשֵׁי־
 יְהוָה וְכִי־תִקְרֵב קָרְבָן מִנְחָה

מֵאִפֶּה תִנּוֹר סֹלֶת חֲזִלוֹת מִצֵּת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְרִקְקִי
 מִצֵּת מִשְׁזִיב בְּשֶׁמֶן וְאַם מִנְחָה

עַל־הַמִּזְבֵּחַ קָרְבָן סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן מֵלֶאֱלֹהִים

תִּהְיֶה פָתוֹת אֹתָהּ פָתִים וְיִצֶק עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה
 הוּא וְאַם מִנְחָה בִּירֵחַ שֶׁת־קָרְבָן

סֹלֶת בְּשֶׁמֶן תִּעֲשֶׂה וְהִבִּיֵּאת אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־
 יִעֲשֶׂה מֵאִלָּה לַיהוָה וְהַקָּרִיב אֶת־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֲזָכְרָתָה וְהַקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְהַנֹּחֲתוֹת מִן־הַמִּנְחָה
 לְאֹהֶל־וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדְשִׁים מֵאֲשֵׁי־יְהוָה כָּל־הַמִּנְחָה
 אֲשֶׁר־תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא־תִעֲשֶׂה חֲמוּץ כִּי־כָל־שֶׂאֵר

וְיִתֵּן אֶת־הַכֹּפֶרֶת עַל־הָאֶרֶץ מִלְּמוֹעֶלָה וַיָּבֵא
 אֶת־הָאֶרֶץ אֶל־הַמֹּשִׁכִּין וַיֵּשֶׁב אֶת־פְּרֻכַת־הַמֹּסֵךְ
 וַיִּסַּךְ עַל־אֶרֶץ הָעֵדוּת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה וַיִּדְהֵן אֶת־הַשְּׁלֹחֹת

בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל־יֶדֶךָ הַמֹּשִׁכִּין צִפְנָה מִזִּזְיוֹ לִפְרֻכַת
 וַיַּעֲרֵךְ עֲלָיו עֶרֶךְ לָחֹם לִפְנֵי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶת־

הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נִכּוֹחַ הַשְּׁלֹחֹת עַל־יֶדֶךָ הַמֹּשִׁכִּין
 נִגְבָּה וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶת־מִזְבֵּחַ הַזֶּה בְּאֹהֶל־

מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֻכַת וַיִּקְטֹרַע עֲלָיו קִטְרֶת סָמִים
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב

אֶת־מֹסֶךְ הַפֶּתַח לְמוֹשִׁכִּין וְאֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 שֶׁם פָּתַח מֹשִׁכִּין אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עֲלָיו
 אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב

אֶת־הַכִּיר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שִׁמָּה
 מִיָּם בְּרֹזְצֵת וּרְזָצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו
 אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
 וּבִקְרִבָתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְזָצוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה וַיִּקָּם אֶת־הַחֲצֵר

סָבִיב לְמוֹשִׁכִּין וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מֹסֶךְ שַׁעַר־הַחֲצֵר
 וַיִּכַּס מֹשֶׁה אֶת־הַמִּלְאכָה

וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת־
 הַמֹּשִׁכִּין וְכֹאֵ יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־
 שָׁכַן עֲלָיו הָעֵנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת־הַמֹּשִׁכִּין
 וּבָה־עֲלוֹת הָעֵנָן מִעַל הַמֹּשִׁכִּין יִסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־מִסְעֵיהֶם וְאַם לֹא יִעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־
 יוֹם הָעֲלָתוֹ כִּי־עֵנָן יְהוָה עַל־הַמֹּשִׁכִּין וּמִמֶּנּוּ אֲשֶׁר־תִּהְיֶה
 לִיֵּלָה בּוֹ לַעֲיֹנִי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מִסְעֵיהֶם

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד
 לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֲדָם
 כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן־הַנֶּחֱזִיחַ מִן־הַבָּקָר וּמִן־
 הַצֹּאֵן תִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָנְכֶם אִם־עֹלָה קָרְבָנוֹ מִן־
 הַבָּקָר זָכֶר תָּמִיד יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְסֹמֶךְ יָדָיו עַל־רֹאשׁ
 הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עֲלָיו וְשִׁזְזָה אֶת־בֶּן־הַבָּקָר
 לִפְנֵי יְהוָה וְהַקָּרִיב בְּנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם

Abschnitt 2

וידבר יהוה אל משה לאמור דבר אל בני ישראל לאמור נפש כי תזטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשיה מאדחת מהנה אם הכהן המשיח יזטא לאשמות העם והקריב על זטאתו אשר זטא פר בן בקר תמים ליהוה לזטאדת והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה ולקח הכהן המשיח מדרם הפר והביא אתו אל אהל מועד וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה אתפני פרכת הקדש ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבז קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבז העלה אשר פוזז אהל מועד ואת כל זקב פר הזטאת ירים מומנו את הזקב המכסה על הקרב ואת כל הזקב אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת הזקב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה כאשר יורם משיח זבז השלמים והקטירים הכהן על מזבז העלה ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו והוציא את כל הפר אל מוזון למזבז אל מקום טהור אל שפך הדשן ושירף אותו על עצים באש על שפך הדשן ישרף

ואם כל עדרת ישראל ישיגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אדחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשכחו וזרעה הזטאת אשר זטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לזטאת והביאו אותו לפני אהל מועד וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה והביא הכהן המשיח מדרם הפר אל אהל מועד וטבל הכהן אצבעו בדם והזה שבע פעמים לפני יהוה אתפני הפרכת ומן הדם יתן על קרנות המזבז אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבז העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל זקבו ירים מומנו והקטיר המזבז ועשה כפר כאשר עשה לפר הזטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וטבלו להם והוציא את הפר אל מוזון למזבז ושירף אותו כאשר שירף את הפר הראשון זטאת הקהל הוא

אשר נשיא יזטא ועשיה אדחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם או הודע אכיו זטאתו אשר זטא בה

וכל דבש לא תקטירו מומנו אשה ליהוה קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבז יעלו לריח ניחוח וכל קרבן מזבזתך במלח תמלח ולא תשביט מלח ברית אלהיך מעל מזבזתך על כל קרבנך תקרב מלח

ואם תקריב מזבז בכורים ליהוה אביב קריב באש גרש כרמל תקריב את מזבזת בכוריר ונתת עליה שכון ושמות עליה לבנה מזבזת היא והקטיר הכהן את אזכרתה בגרשה ומשכנה על כל לבנה אשה ליהוה

ואם זבז שלמים קריבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזריקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבז סביב והקריב מזבז השלמים אשה ליהוה את הזקב המכסה את הקרב ואת כל הזקב אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת הזקב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה והקטירו אותו בני אהרן המזבזת על העלה אשר על העצים אשר על ראש אשה ריח ניחוח ליהוה

ואם מן הצאן קרבנו לזבז שלמים ליהוה זכור או נקבה תמים יקריבנו אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו לפני יהוה וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וזריקו בני אהרן את דמו על המזבז סביב והקריב מזבז השלמים אשה ליהוה וזקבו האליה תמימה לעמת העלה יסירנה ואת הזקב המכסה את הקרב ואת כל הזקב אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת הזקב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה והקטירו הכהן המזבזת לזחם אשה ליהוה

ואם על קרבנו והקריבו לפני יהוה וסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזריקו בני אהרן את דמו על המזבז סביב והקריב מומנו קרבנו אשה ליהוה את הזקב המכסה את הקרב ואת כל הזקב אשר על הקרב ואת שתי הכלית ואת הזקב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה והקטירו הכהן המזבזת לזחם אשה ליהוה לריח ניחוח כל זקב ליהוה זקת עולם לדרתיכם בכל מושבת יכם כל זקב וכל דם לא תאכלו

והקריב את אשר לחטאת ראשונה ובטל את ראשו כמול ערפו ולא יבדיל והזה מדרג החטאת על קיר המזבח והנשארה בדם ימנה אל יסוד המזבח חטאת הוא ואם השני יעשה עליו.

כמושפט וכפר עליו הכהן מוחטאתו אשר חטא ונסלח לו ואם לא תעשה

ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה עומן ולא יהן עליה לבנה כי חטאת הוא והביאה אל הכהן וקמוץ הכהן ממנה מנא קבוצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אש יהיה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאד חטאת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה וידבר יהיה אל משה

לאמור נפש כי המעל מעל וחטאת בשגגה מקדש יהיה והביא את אשמו ליהיה איל תמונתו הצאן בער כן כספ שקלים בשקל הקדש לאשם ואת אשר חטא כן הקדש ישלם ואת חמשתו יוסף עליו ויהן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו

ואם נפש כי תחטא ועשית אדון מכל מצות יהיה אשר לא תעשנה ולא ידע ואשם ונשיא עוץ והביא איל חמים מן הצאן בער כן לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם אשם ליהיה

וידבר יהיה אל משה לאמור נפש כי תחטא ומעל מעל ביהיה וכדע בעמדתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או לשק את עמיתו או מצא אבדה ונחש בה ונשבע על שקר על אדון מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אותו או את האבדה אשר בוצא או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחמשתו יסף עליו לאשר הוא לו ויתנו ביום אשמותו ואת אשמו יביא ליהיה איל תמים מן הצאן בער כן לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן כפני יהיה ונסלח לו על אדון מכל אשר יעשה לאשמה בה

וידבר יהיה אל משה לאמור עו את אהרן ואת בניו לאמור זאת תורת העלה הוא העלה על יוקדה על המזבח כל הליכה ער הבקר ואש המזבח תוקר בו

והביא את קרבנו שער עדים זכר תמים וכסך ידו על ראש השער ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהיה חטאת הוא ולקח הכהן מדרג החטאת באצבעו ונתן על קרנה מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ואת כל זולכו יקטיר המזבחה כדורב זבוח השלמים וכפר עליו הכהן מוחטאתו ונסלח לו

ואם נפש אדון תחטא בשגגה בועל הארץ בעשית אדון ממשות יהיה אשר לא תעשנה ואשם או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שער עדים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא ונמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה ולקח הכהן מדרגה באצבעו ונתן על קרנה מזבח העלה ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל זולכה יסיר כאשר הוסר זכב מעל זבוח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לרוח ניחוח ליהיה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה וביאנה וכסך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה ולקח הכהן מדרג החטאת באצבעו ונתן על קרנה מזבח העלה ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל זולכה יסיר כאשר יוסר זכב דבש מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אש יהיה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא ער אוראה או ידע אם כוא יגיד ונשיא עוץ או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת זיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ועלכם מימנו והוא טמא ואשם או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ועלכם מימנו והוא ידע ואשם או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ועלכם מימנו והוא ידע ואשם כאדון מאלה והיה כי יאשם לאדון מאלה והתודה אשר חטא עליה והביא את אשמו ליהיה על חטאתו אשר חטא ונקבה מן הצאן כשבה או עקרת עדים כחטאת וכפר עליו הכהן מוחטאתו ואם לא תהיה ידו עיה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהיה אדון לחטאת ואחר העלה והביא אתם אל הכהן

Abschnitt 3

ואת שתי הכליות ואת הזולב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה והקטיר אתם תהן המזבחה אשה ליהוה
אשם הוא כל זכר בכהנים יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש קדשים הוא מזבחת האשם
תורה אחת להם תהן אשר יקפר בו לו יהיה
והכהן המקריב את עבת איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל לעשה במרחשת ועל מזבחת לכהן
המקריב אתה לו תהיה וכל מנחה בלוכה
בשמן וזרבה לכל בני אהרן תהיה איש
באחיו

וזאת תורת זבוח השלמים אשר יקריב ליהוה
אם על תודה יקריבו והקריב על זבוח התודה
זלות מנחות בלוכת בשמן ורקיקי מנחות מושחים
בשמן וסלת מרובבת זלות בלוכת בשמן על
זלת לזם זמון יקריב קרבנו על זבוח תודת
שלמים והקריב מנחו אחד מכל קרבן תרומה
ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה
ובשר זבוח תודת שלמים ביום קרבנו יאכל לא
ייד זמנו עד בקר ואם נדר אונדבת זבוח קרבנו
ביום הקריבו את זבחו יאכל וממולדת והנותר
ממנו יאכל והנותר מבשר הזבוח ביום השלישי
באש ישרף ואם האכל יאכל מבשר זבוח
שלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו
לא יזשב לו פתח יהיה והנפש האכלת מנחו
עונת תשא והבשר אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל
בשר והנפש אשר האכל בשר מזבוח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו ענין ונכרתה הנפש ההוא
מלמיה ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם
או בבהמה טמאה או בכל עקץ טמא ואכל
מבשר זבוח השלמים אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מלמיה וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר כח זמנ שור וכעב
ועד לא תאכלו וזולב זבלה וזלם טרפה ועשה
לכל מלאכה ואכל לא תאכלו כי כל אכיל
זלם מן הבהמה אשר יקריב מנחה אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מלמיה וכל דם לא
תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה וכל
נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
מלמיה

ולבש תהן מדובר ומכנסו בד ילבש על בשרו
והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה
על המזבוח ועליו אכל המזבוח ופשל את בגדיו
וכלש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למזבחה אל מקום טהור והאש על המזבוח תוקד
בו לא תכבה ובער עליה תהן עצים בבקר
בבקר וער על העלה והקטיר עליה זלבו
השלמים אש הכויד תוקד על המזבוח לא
תכבה
וזאת תורת המזבחה הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבוח והרים
ממנו בקמנו מסלת המזבחה ומשמנה ואת כב
הלבנה אשר על המזבחה והקטיר המזבוח ריח ניחח
אזכרתה ליהוה והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
משות תאכל במקום קדש בזצר אהל מועד
יאכלו לא תאפה זמון זלכם נתתי אתה מאשי
קדש קדשים הוא מזבחת ואשם כל זכר בבני
אהרן יאכלנה זק עולם לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקדש

וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליהוה ביום המשוז אתו עשירת
האפה סלת מנחה תמיד מזבחתה בבקר ומזבחתה
בערב על מזבחת בשמן תעשה מרובבת תביאנה
תפני מנחות פתים תקריב ריח ניחח ליהוה והכהן
המושיז תזזתיו מבניו יעשה אתה זק עולם ליהוה
כליל תקטר וכל מנחות כהן כליל תהיה לא
תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו לאמר זאת תורת הזבחת במקום אשר
תשזז העלה תשזז הזבחת לפני יהוה קדש
קדשים הוא תהן המזבחה אתה יאכלנה במקום
קדש תאכל בזצר אהל מועד כל אשר יגע
בבשרה יקדש ואשר יזה מרמה על הבשר אשר
יזה עליה תכבס במקום קדש וכלי זרש אשר
תבשל בו ישרר ואם בכלי נזשות בשלח ומורק
יעטף במים כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש
קדשים הוא וכל זבחת אשר יבא מרמות
אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש
תשרף

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא במקום
אשר ישזז את העלה ישזזו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבוח סביב ואת כל זלבו יקריב
ממנו את האליה ואת הזולב המוסס את הקרב

Abschnitt 4

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר הבוקרים את צבוא שלמיו להיות יביא את
קרבתו להיות מוצב על שלמיו ידיו תביאנה את
אשיו יהוה את הזלזל על הזזה יביאנו את הזזה
להניח אתו תנופה לפני יהוה והקטיר הכהן את
הזלזל המוצב זה יהיה הזזה לאהרן ולבניו ואת שוק
הימין תתנו תרומה לכהן מוצביו שלמיוכם הבוקרים
את דם השלמים ואת הזלזל מבני אהרן לו תהיה
שוק הימין כמנה כי את זהוה תנופה ואת שוק
התרומה לקדושי מואת בני ישראל מוצביו שלמיהם
ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לזק עולכם מאת
בני ישראל זאת משיחת אהרן ומשיחת בניו מאשי
יהוה ביום הקריב אתם לכהן להיות אשר צוה
יהוה לכהן להם ביום משיחתו אתם מואת בני ישראל
זקת עולכם לקדשתם זאת ההורה כלעלה למנוחה
ולזוהאת וכאשר וכמולאים ודבוא השלמים
אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוה
את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
במדרב סיני

וידבר יהוה אל משה לאמר קדו את אהרן ואת
בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשיחה ואת
הזוהאת ואת עני האילן ואת סל המצות ואת
כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד וישלם משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח
אהל מועד ויאמר משה אל העדה זה הרבר
אשר צוה יהוה לעשות ויקרב משה את אהרן
ואת בניו וירדק אתם במים ויתן עליו את הכתנת
וידגור אתו באבנט וילבש אתו את המועיל ויתן
עליו את האפר וידגור אתו בדש האפר ויאפר
לו בו וישם עליו את הזוהאת ויתן אל הזוהאת את
האורים ואת התמים וישם את המצנפת על ראשו
וישם על המצנפת אל כול פניו את ציץ הזרע
נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה ויקדש משה
את שמן המשיחה ומשיח את המושב ואת כל
אשר בו ויקדש אתם וידמנו על המוצב שבע
פעמים וימשיח את המוצב ואת כלכלו ואת הכור
ואת כני לקדשם ויצק מושבן המשיחה על ראש
אהרן וימשיח אתו לקדשו ויקרב משה את בני
אהרן וילבשם כתנת וידגור אתם אבנט וידש
להם מובלות כאשר צוה יהוה את משה וישע
את פר הזוהאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש פר הזוהאת וישלח ויקדש משה את דם

ויתן על קרנות המוצב סבים באעבדו וידגור את
המוצב ואת דם יצק אל יסוד המוצב ויקדשו
לכפר עליו ויקדו את כל הזלזל אשר על הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת הזכבה
ויקטר משה המוצב ואת הפר ואת קרו ואת
בשרו ואת פרשו שרף באש מוצב למנוחה
כאשר צוה יהוה את משה ויקרב את אל העלה
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
וישחט ויזק משה את דם על המוצב סבים
ואת האיל נתח לנתחו ויקטר משה את הראש
ואת הנתחים ואת הפר ואת הקרב ואת הפרע
רדק במים ויקטר משה את כל האיל המוצב
ענה הוא לריח ניחוח אשה הוא להיות כאשר
צוה יהוה את משה ויקרב את האיל השני איל
המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל וישחט ויקדש משה מדרו ויתן על דמך
אהרן אהרן הימנית ועל בדת ידו הימנית ונתח
רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן
הדם על תוך אזנם הימנית ועל בדת ידם הימנית
ועל בדת רגלם הימנית ויזק משה את דם על
המוצב סבים ויקדו את הזלזל ואת האיל ואת
כל הזלזל אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכלית ואת הזכבה ואת שוק הימין ומסל
המצות אשר לפני יהוה לקדו חנת משה אזוה
וזולת לחם שמן אזוה ודקיק אזוה וישם על
הזלזלים ועל שוק הימין ויתן את הכס על כפי
אהרן ועל כפי בניו ויתן אתם תנופה לפני יהוה
ויקדו משה אתם מול כפותם ויקטר המוצב על
העלה מכאים הם לריח ניחוח אשה הוא להיות
ויקדו משה את הזוהאת ויניפה תנופה לפני יהוה
מואיל המלאים למשיח היה כמנה כאשר צוה
יהוה את משה ויקדו משה מושבן המשיחה ומן
הדם אשר על המוצב ויד על אהרן על בגדיו
ועל בניו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן
את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו ויאמר
משה אל אהרן ואל בניו בשלם את הבשר פתחו
אהל מועד וישם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
המלאים כאשר צוה יהוה לאמר אהרן ובניו יאכלו
והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו ומפתח אהל
מועד לא תנאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
מלאים כי שבעת ימים ימלא את ידכם כאשר
עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם

ותנא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח אלה
העלה ואת הזלבים וירא כל העם ויראו ויפלו על
פניהם ויקדו בני אהרן נרבו ואביהוא איש מוזחתי
ויתנו בהן אש ויעיבו עליה קטרת ויקריבו לפני
יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם ויהיה אש
מלפני יהוה ותאכל אותם וימותו לפני יהוה ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר
בקרבי מקדש ועל פני כל העם אכבד וידעם
אהרן ויקרא משה אל מישאל ואל אלעזר בני
עזראל דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שוא את
אדוניכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה ויקבו
ועינם בפתחתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר
משה ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר ולאלעזר
בניו ואשיכם אל תקרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא
תכחו ועל כל העדה יקלע ואחיכם כל ביד
ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה ומפתח
אהל מועד לא תצאו נח תמותו כי שמן משחת יהוה
עליכם ויעשו כדבר משה

וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת
אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו
חוקת עינים לדורתיכם ולהבדיל בין הקדש ובין
החול ובין הטמא ובין הטהור ולתורת ארת בני
ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם
בד משה

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
בניו הנותרים קדו את המחנה הנותרת מאש
יהוה ואכלוה מנות אצל המזבח כי קדש
קדשים הוא ואכלתם אתה במקום קדש כי זקק
וזק בניך הוא מאש יהוה כי כן צוית ואת חזקה
התנופה ואת שוק התרומה האכלו במקום טהור
אתה ובניך ובנתיך אתך כי זקק וזק בניך וזק
מזבחי שלמי בני ישראל שוק התרומה וחזקה
התנופה על אש הזלבים יביאו להניף תנופה
לפני יהוה והיה כר ולבניך אתך לזק עינים
כאשר צוה יהוה ואת שעיר הזשאת דרש
דרש משה והנה שרף ויקנה על אלעזר ועל
איתמר בני אהרן הנותרים לאמר מדוע לא אכלתם
את הזשאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא
ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה נכפר עליהם
לפני יהוה הן לא הובא את דמה אל הקדש פטמה
אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צוית וידבר
אהרן אל משה הן היום הקריבו את הזשאת

ופתחו אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים
ושמרתם את משמרת יהוה וקא תמורתו כי כן
צוית ויעל אהרן ובניו את כל הדברים אשר
צוה יהוה ביד משה

ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו וכוזקני
ועזראל ויאמר אל אהרן קוז נר עגל בן בקר
לזשאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה
ואל בני ישראל תדבר לאמר קדו שעיר עינים
לזשאת ועגל ובכש בני ענה תמימים לעלה
ועזר ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה
בלולה בשמן כי היום יהיה נראה אליכם ויקחו
את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו
כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תלעו וירא אליכם כבוד יהוה
ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
את הזשאת ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם
ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
הזשאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו
וישבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת
הדם ילק אל יסוד המזבח ואת הזלב ואת הנלית
ואת היתרת מן הכבד מן הזשאת הקטיר המזבח
כאשר צוה יהוה את משה ואת הבשר ואת העזר
שרף באש מוזח למחנה וישחט את העלה
וימלאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על
המזבח סביב ואת העלה המזבחו אליו לנתחיה
ואת הראש ויקטר על המזבח וירחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה ויקרב
את קרבן העם ויקחו את שעיר הזשאת אשר
לעם וישחטו ויזשאו כראשון ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה וימלאנו
מוכנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הכפר וישחט
את השור ואת האיל וזבז העינים אשר לעם
וימלאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על
המזבח סביב ואת הזלבים מן השור ומן האיל
האליה והמוכסה והכלית ויתרת הכבד ויעימו
את הזלבים על הזחות ויקטר הזלבים המזבחה
ואת הזחות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידו
אל העם ויברכם וירד מועדת הזשאת והעלה
והשלמים ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם

Abschnitt 5

והנשיא את זבלתם יכבס בגדי ושמא עד הערב
טמאים המהלכם
זה לכם
הטמא בשרץ הערץ על הארץ הזכור והעכבר
והצב למיניהם והאנקה והמוץ והלשאה והזומץ
והתנשיות אלה הטמאים לכם בכל הערץ כל
הנעץ בהם בזהם יטמא עד הערב וכל אשר יפל
עליו מהם בנותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או
עור או שרץ כל כלי אשר יקשה מכל אבן בהם
במים יבא ושמא עד הערב וטהר וכל כלי חרש
אשר יפל מהם אל תובו כל אשר בתוכו יטמא
ואתו תשברו מכל האכל אשר יאכל אשר יבא
עליו מים יטמא וכל משיקה אשר יעלה בכר
כלי יטמא וכל אשר יפל מנבלתם עדיו יטמא
הזור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם
אך מיעץ ובור מוקות מים יהיה טהור ונעץ מנבלתם
יטמא וכי יפל מנבלתם על כל דרך ודורץ אשר
ידרע טהור הוא וכי יתן מים על דרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם
מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנעץ מנבלתה
יטמא עד הערב והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
יטמא עד הערב והנשיא את זבלתה יכבס בגדיו
יטמא עד הערב וכל הערץ הערץ על הארץ
שרץ הוא לא יאכל כל הורק על ידיו וכל הורק
על ארבע עד כל מרבה רגלים ככל הערץ
הערץ על הארץ לא תאכלום כי שרץ הם אל
תשקטו את נפשותיכם בכל הערץ הערץ ולא
תטמאו בהם ונפשותיכם בם כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא
תטמאו את נפשותיכם בכל הערץ הרבוש על
הארץ כי אני יהוה המועלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש
אני זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה
הרבושת במים ולכל נפש הערצת על הארץ
להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת
ובין החיה אשר לא האכל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אלבני ישראל
לאמר אשה כי תזרע ויכדה זכר וטמאה שבעת
ימים כימוי נדת דוהה תטמא וביום השמיני
ימוול בשר ערלתו ושילשים יום ושילשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואכ
המקדש לא תבא עד מלאות ימי טהרה ואכ
קבה תלד וטמאה שבעים מנדתה וששים יום

ואת עלתם לפני יהוה והקראתה אתי כאכלה
 ואככלי וטאת היום הייטב בעלי יהוה וישמע
 משה ויטב בעיניו
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור אלהים
 דברו אל בני ישראל לאמור זאת הוזה אשר
 תאכלו מכל הבמות אשר על הארץ כל מופרסה
 פרסה ועיסית עיסע פרסת מעלת גרה בבמותיה
 אתה תאכלו אך את זה לא תאכלו מפועלי הגרה
 וממופרסי הפרסה את הגמול כי מעלת גרה הוא
 ופרסה איננו מופרס טמא הוא לכם ואת העשפון
 כי מעלת גרה הוא ופרסה לא יפרס טמא הוא
 לכם ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא
 הפרסה טמא הוא לכם ואת החזיר כי מפרס
 פרסה הוא וישע עיסע פרסה ותוא גרה לא יג
 טמא הוא לכם מופרס לא תאכלו ובנותכם לא
 תעלו טמאים הם לכם את זה תאכלו מכל אשר
 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים
 ובחזלים אתם תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת בימים ובחזלים מכל ערץ המים וכול
 נפש הוזה אשר במים שקץ הם לכם ושקץ
 יהיו לכם מופרס לא תאכלו ואת זבלתם תשקצו
 כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ
 הוא לכם ואת אלה תשקצו כן העוף לא יאכלו
 שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העדניה ואת
 הראה ואת האיה למינה את כל ערב למינו ואת
 בת היענה ואת התזמס ואת השחף ואת הנץ
 למינה ואת הכוס ואת השלך ואת היענף ואת
 התנשכות ואת הקאת ואת הרחם ואת הזסידה
 האנפה למינה ואת הדוכפת ואת העטקם כל
 ערץ העוף ההכר על ארבע שקץ הוא לכם אך
 את זה תאכלו מכל ערץ העוף ההכר על ארבע
 אשר לא כרעים מופע כרעיו כזהו בהן על
 הארץ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו
 ואת הכנעם למינה ואת הזרעל למינה ואת ההגב
 למינה וכל ערץ העוף אשר לו ארבע תלים
 שקץ הוא לכם ולאכלה תטמאו כל הנפל בנבלתם
 יטמא עד הערב וכל הנשא מנבלתם יכנס בגדיו
 וטמא עד הערב לכל הבמות אשר הוא מופרס
 פרסה וישע אינה עיסע וזה אינה מעלה
 טמאים הם לכם כל הנפל בהם יטמא וכל הוכר
 על כפיו בכל הוזה ההלכת על ארבע טמאים
 הם לכם כל הנפל בנבלתם יטמא עד הערב

Abschnitt 6

ושערה הפך לבן ושמו הכהן נגוע זרעו הוא
בשערו פרזוה ואם יראה הכהן והנה אין בו
שער לבן ושפכה איננה מן העור והיא כהה
והסגירו הכהן שבעת ימים ואם פשה תפשוה
בעור ושמו הכהן אתו נגוע הוא ואם תזדוזה
תעמוד בההרת לא פשה זרבת השעור הוא
וטהרו הכהן

בשר כי יהיה בעור מכות אש והיתה מוזוזה
המכות בהרת לבנה ארמדמות או לבנה וראה
אתה הכהן והנה זהפך שער לבן בהרת ומראה
עמוק מן העור זרעו הוא במכות פרזוה ושמו
אתו הכהן נגוע זרעו הוא ואם יראה הכהן והנה
אין בההרת שער לבן ושפכה איננה מן העור
והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים וראהו
הכהן ביום השביעי אם פשה תפשוה בעור
ושמו הכהן אתו נגוע זרעו הוא ואם תזדוזה
תעמוד בההרת לא פשה בעור והוא כהה
שאת המכות הוא וטהרו הכהן כי זרבת המכות
הוא

ואיש או אשה כי יהיה בו נגוע בראש או בזקן
וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמוק מן העור
ובו שער זהב דק ושמו אתו הכהן נתק וראה
זרעו הראש או הזקן הוא וכי יראה הכהן את
הנגע הנתק והנה אין מראהו עמוק מן העור ושער
שזור אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת
ימים וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה
לא פשה הנתק ולא היה בו שער זהב ומראה
הנתק אין עמוק מן העור והתללז ואת הנתק לא
יכלו והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית
וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא
פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמוק מן העור
וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר ואם פשה
יפשה הנתק בעור אחרו טהרתו וראהו הכהן
והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער
הזהב שמו הוא ואם בעליו עמוד הנתק ושער
שזור עמוד בו זרפא הנתק טהור הוא וטהרו
הכהן ואיש או אשה כי יהיה

בעור בערם בהרת בהרת לבנת וראה הכהן
והנה בעור בערם בהרת כחות לבנת בהק הוא
פרזו בעור טהור הוא
כי ימרט ראשו קרוז הוא טהור הוא ואם
מפאת פניו ימרט ראשו גבוז הוא טהור הוא

וששת ימים תשב על דמי טהרה ובמולאת ימי
טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתי לכלה
ובן יונה או תר כזטאת אלפתח אהל מועד אל
הכהן והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה
מוקד רמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה
ואם לא תמונא ידה די שיה ולקחה שתי תרים
אין שני בני יונה אזור כללה ואזור כזטאת וכפר
עליה הכהן וטהרה

וידבר יהוה אל משה ואכל אהרן לאמר אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספוזת או בהרת והיה
בעור בשרו כנגע זרעו והובא אל אהרן הכהן
או אל אזור מבניו הכהנים וראה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע
עמוק מעור בשרו נגוע זרעו הוא וראהו הכהן
ושמו אתו ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו
ועמוק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן
והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים וראהו הכהן
ביום השביעי והנה הנגע עמוק בעליו לא פשה
הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית וראה
הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע
ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספוזת הוא
וכבס בגדיו וטהר ואם פשה תפשוה המספוזת
בעור אחרו הראתו אל הכהן לטהרתו וראהו
שנית אל הכהן וראה הכהן והנה פשהו

המספוזת בעור ושמו הכהן נגוע זרעו הוא

נגוע זרעו כי תהיה באדם והובא אל הכהן וראה
הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער
לבן ומוזוזה בשער זהב שפכה זרעו נשנית הוא
בעור בשרו ושמו הכהן לא יסגרו כי שמו הוא
ואם פרזו תפרזו הצרעת בעור וכסדתה
הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו
ככל מראה עינו הכהן וראהו הכהן והנה בסדתה
הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו דהפך
לבן טהור הוא וביום הראות בו בשער זהב שמו
וראה הכהן את הבשר הזה ושמו הבשר הזה
שמו הוא זרעו הוא או כי ישוב הבשר הזה
והפך ללבן ובא אל הכהן וראהו הכהן והנה
זהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור
הוא

ובשר כי יהיה בו בעור שזור ונרפא והיה במקום
השזור שאת לבנה או בהרת לבנה ארמדמות וראהו
אל הכהן וראה הכהן והנה מראה שפכה מן העור

וכי יהיה בקרחת או בגבולת נגע לבן אדמדם
 צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבולתו וראה את
 הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדם בקרחתו
 או בגבולתו כמראה צרעת עור בשר איש צרוע
 הוא טמא הוא טמא יטמא הכהן בראשו נגעו
 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו
 יהיה צרוע ועל שפת יענה וטמא טמא יקרא
 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדר ישג
 מוזק למחזה מושבו

כי יהיה בו נגע צרעת בגד צמר או בגד
 פשתים או בשתי או בערב כפשתים וכלצמר
 או בעור או בכל מלאכה עור והיה הנגע צרוע
 או אדמדם בגד או בעור או בשתי או בערב
 או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את
 הכהן וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע
 שבעת ימים וראה את הנגע ביום השביעי כי
 פשה הנגע בגד או בשתי או בערב או בעור
 בכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת מומאת
 הנגע טמא הוא ושרף את הבגד או את השתי
 או את הערב בצמר או בפשתים או את כלי
 כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת מומאת
 הוא באש תשרף ואם יראה הכהן והנדה לא
 פשה הנגע בגד או בשתי או בערב או בכל
 כלי עור ויהיה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
 והסגירו שבעת ימים שנית וראה הכהן אחרי
 הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע אדמת עינו
 והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרף פחותת
 הוא בקרחתו או בגבולתו ואם ראה הכהן והנדה
 כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד
 או מן העור או מן השתי או מן הערב ואם תראה
 עוד בגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור
 פרחת הוא באש תשרפו את אשר בו הנגע
 והבגד או השתי או הערב אוכל כלי העור
 אשר תכבס וסר מזה הנגע וכבס שנית וטהר
 זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
 או השתי או הערב אוכל כלי עור לטהרו או
 לטמאו

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה תורת
 הצרעת ביום טהרתו והובא אל הכהן ויניח הכהן
 אל מוזק למחזה וראה הכהן והנה נגע
 הצרעת מן הצרוע וטהר הכהן ולקח למטהר שתי
 צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואב

ועזת הכהן ושיחט את הצפור האחת אלכלי זרע
 על מים חיים את הצפר הזוה יקח אתה ואת עץ
 הארז ואת שני התולעת ואת האב ועל אותם
 ואת הצפר הזוה בדם הצפר השיחטה על המים
 החיים והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים
 וטהרו ושלח את הצפר הזוה על פני השדה
 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו
 ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחזה וישב
 מוזק לאהלו שבעת ימים והיה ביום השביעי
 יגלח את כל שערו ואת כל שעריו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ
 את בשרו במים וטהר וביום השמיני יקח שני
 כבשים תמימים וכבשה אחת בתענתה תמימה
 ושלשה עשרים כלת מחזה בלילה בשמן ולב
 אחד שמן והעמיד הכהן המטהר את האיש
 המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם
 ואת לב השמן והניח אתם תנופה לפני יהוה
 ושיחט את הכבש במקום אשר ישיחט את
 הזחטאת ואת העלה במקום הקדש כי בחטאת
 האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא ולקח הכהן
 מדם האשם ונתן הכהן על הנזר איז המטהר
 הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
 הימנית ולקח הכהן מלח השמן ויניח על
 הכהן השמאלית וטבל הכהן את אצבעו הימנית
 מן השמן אשר על פפו השמאלית והזה מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ומיתר השמן
 אשר על פפו יתן הכהן על הנזר איז המטהר
 הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
 הימנית ועל דם האשם והמיתר בשמן אשר על כף הכהן
 יתן על ראש המטהר וכפר עכו הכהן לפני
 יהוה ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר
 מטמאתו ואחר ישיחט את העלה והעלה הכהן
 את העלה ואת המחזה המזבחה וכפר עכו

הכהן וטהר
 דל הוא ואין ידו משיחת ולקח כבש אחד אשם
 לתנופה לכפר עכו ועשרון סלת אחד בלול
 בשמן למחזה וכל שמן ושתי תרים או שני בני
 יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחר
 עלה והביא אתם ביום השמיני לטהרו
 אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה
 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לב השמן

Abschnitt 7

וַתֵּינֹף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁחָט אֶת־
כֶּבֶשׂ הָאֲשֵׁם וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה הָאֲשֵׁם וַתֵּן עָלָיָהּ
תִּזְוֹר אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־כַּף
בֶּהֱן רֹגְלוֹ הַיְמָנִית וּמִן הַשִּׁמּוֹן יִצֶק הַכֹּהֵן עַל־כַּף
הַכֹּהֵן הַשְּׂמֹאלִית וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־
הַשִּׁמּוֹן אֲשֶׁר עָלָיָהּ כֶּפֶר הַשְּׂמֹאלִית שִׁבְעַת פְּעָמִים
לִפְנֵי יְהוָה וַתֵּן הַכֹּהֵן מִן־הַשִּׁמּוֹן אֲשֶׁר עָלָיָהּ כֶּפֶר עַל־
תִּזְוֹר אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית
וְעַל־בֶּהֱן רֹגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מָקוֹם דָּם הָאֲשֵׁם
וְהִנֵּתָהּ מִן־הַשִּׁמּוֹן אֲשֶׁר עָלָיָהּ כַּף הַכֹּהֵן יָדָהּ עַל־
רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה וְעָשִׂה אֶת־
הָאֲזִיד מִן־הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיִּזְנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁלַח
יָדוֹ אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח יָדוֹ אֶת הָאֲזִיד וְזָטָה וְאֵת
הָאֲזִיד עָלָהּ עַל הַמִּזְבֵּחַ וּכְפַר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר
לִפְנֵי יְהוָה זֹאת תֹּרַת אֲשֶׁר בּוֹ נִגְעַת צָרַעַת אֲשֶׁר
לֹא תִשְׁלַח יָדוֹ בִּשְׁהִרְתּוֹ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אַהֲרֹן לֵאמֹר דַּבְּרוּ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי־יֵהֵא
זֶה מִבְּשָׂרוֹ וְזֶה מִבְּשָׂרוֹ וְזֶה מִבְּשָׂרוֹ וְזֶה מִבְּשָׂרוֹ
בְּשָׂרוֹ מִזִּזְבוֹ וְזֶה מִבְּשָׂרוֹ וְזֶה מִבְּשָׂרוֹ וְזֶה מִבְּשָׂרוֹ
שְׂמֹאתוֹ הוּא כָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזֶּה
יִשְׁמָא וְכָל־הַכֹּלִי אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו יִשְׁמָא וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכָּבוֹ יִכְבַּס בְּגָדָיו וְרֹדָף יִכְבַּס
וְשֹׂמֵא עַד הָעֶרֶב וְהַיֵּשֶׁב עַל־הַכֹּלִי אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
עָלָיו הֵזֶה יִכְבַּס בְּגָדָיו וְרֹדָף בְּמִים וְשֹׂמֵא עַד־
הָעֶרֶב וְהַנִּגְעַת בְּבֶשֶׂר הַזֶּה יִכְבַּס בְּגָדָיו וְרֹדָף בְּמִים
וְשֹׂמֵא עַד הָעֶרֶב וְכִי יִרְקֵה הַזֶּה בִּשְׁהִיר וְכִבֵּס בְּגָדָיו
וְרֹדָף בְּמִים וְשֹׂמֵא עַד הָעֶרֶב וְכָל־הַמִּרְבֵּב אֲשֶׁר
יִרְכַּב עָלָיו הַזֶּה יִשְׁמָא וְכָל־הַנִּגְעַת בְּכָל־אֲשֶׁר יֵהֵא
תִּזְוֹתוֹ יִשְׁמָא עַד הָעֶרֶב וְהַנִּגְעַת אוֹתָם יִכְבַּס בְּגָדָיו
וְרֹדָף בְּמִים וְשֹׂמֵא עַד הָעֶרֶב וְכָל־אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ
הַזֶּה וְיָדָיו לֹא יִשְׁטַף בְּמִים וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרֹדָף בְּמִים
וְשֹׂמֵא עַד הָעֶרֶב וְכָל־יֹאדָשׁ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַזֶּה
יִשְׁבֵּר וְכָל־כָּלִי עֵץ יִשְׁטַף בְּמִים וְכִי יִשְׁהַר הַזֶּה
מִזִּזְבוֹ וּסְפָר כּוֹ עִבְעֵת יָמִים לִשְׁהִירָתוֹ וְכִבֵּס בְּגָדָיו
וְרֹדָף בְּשָׂרוֹ בְּמִים וְזִיזִים וְשִׁהַר וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח
כּוֹ שְׁתֵּי תְּרִים אוֹ שְׁתֵּי בָנִי יִזְנֶה וְכָל־לִפְנֵי יְהוָה אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָם אֶל־הַכֹּהֵן וְעָשִׂה אֹתָם
הַכֹּהֵן אֲזִיד זָטָה וְהָאֲזִיד עָלָהּ וּכְפַר עָלָיו הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה מִזִּזְבוֹ

כִּי תֵנָּה מִכֻּסּוֹ שְׂכַבְתָּ זָרַע וְרֹדָף בְּמִים אֶת־כָּל־
בְּשָׂרוֹ וְשֹׂמֵא עַד הָעֶרֶב וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר־
יֵהֵא עָלָיו שְׂכַבְתָּ זָרַע וְכִבֵּס בְּמִים וְשֹׂמֵא עַד־
הָעֶרֶב וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתָּה שְׂכַבְתָּ זָרַע

וְהִנֵּתָהּ מִן־הַשִּׁמּוֹן אֲשֶׁר עָלָיָהּ כַּף הַכֹּהֵן יָדָהּ עַל־
רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה וְעָשִׂה אֶת־
הָאֲזִיד מִן־הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיִּזְנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁלַח
יָדוֹ אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח יָדוֹ אֶת הָאֲזִיד וְזָטָה וְאֵת
הָאֲזִיד עָלָהּ עַל הַמִּזְבֵּחַ וּכְפַר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר
לִפְנֵי יְהוָה זֹאת תֹּרַת אֲשֶׁר בּוֹ נִגְעַת צָרַעַת אֲשֶׁר
לֹא תִשְׁלַח יָדוֹ בִּשְׁהִרְתּוֹ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אַהֲרֹן לֵאמֹר כִּי תֵבֹאוּ
אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֲחֻזָּה וְלָתֵת
נִגְעַת צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶּם וּבֵא אֲשֶׁר־כּוֹ
הַבֵּית וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנָעַת נִרְאָה לִי בְּבֵית
וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפָנּוּ אֶת־הַבֵּית בְּטָרֵם יֵבֵא הַכֹּהֵן
לִרְאוֹת אֶת־הַנִּגְעַת וְלֹא יִשְׁמָא כָל־אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְאִזָּז
כִּן יֵבֵא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַבֵּית וְרָאָה אֶת־הַנִּגְעַת
וְהִנֵּה הַנִּגְעַת בְּקִירַת הַבֵּית שֶׁקְרָרֹת יִרְקַקְרַק
אוֹ אֶדְמוּמֹת וּמִרְאִיהֶן שֹׁפֵל מִן־הַקִּיר וְיֵצֵא
הַכֹּהֵן מִן־הַבֵּית אֶל־פֶּתַח הַבֵּית וְהִסְגִּיר אֶת־הַבֵּית
עִבְעֵת יָמִים וְשָׁב הַכֹּהֵן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה
פֶּשֶׁת הַנִּגְעַת בְּקִירַת הַבֵּית וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְחָלְכּוּ אֶת־
הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בֶּהֱן הַנִּגְעַת וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־מִזְוִיץ
לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא וְאֵת הַבֵּית יִקְצַע מִבֵּית סָבִיב
וְשִׁפְכוּ אֶת־הַעֲפָר אֲשֶׁר הִקְצָו אֶל־מִזְוִיץ לְעִיר אֶל־
מָקוֹם טָמֵא וּלְקַחְזוּ אֲבָנִים אֲזִירוֹת וְהִבְיָאוּ אֶת־
תִּזְוֹת הָאֲבָנִים וְעָפָר אֲזִיר יִקַּח וְשָׁחַ אֶת־הַבֵּית וְאֵם
יִשְׁוֹב הַנִּגְעַת וּפְרָצוּ בְּבֵית אֲזִיר חֹלֶץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאֲזִיר
הַקְצָוֹת אֶת־הַבֵּית וְאֲזִירֵי הַטֹּחַ וּבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה
וְהִנֵּה פֶּשֶׁת הַנִּגְעַת בְּבֵית צָרַעַת מִמֵּאֲרֵת הוּא בְּבֵית
טָמֵא הוּא וְנִתָּן אֶת־הַבֵּית אֶת־אֲבָנָיו וְאֵת־עֲצָיו וְאֵת
כָּל־עֲפָר הַבֵּית וְהוֹבִיָּא אֶל־מִזְוִיץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם
טָמֵא וְהִבֵּא אֶת־הַבֵּית כָּל־יְמֵי הַסִּגִּיר אֹתוֹ יִשְׁמָא
עַד הָעֶרֶב וְהִשְׁכַּב בְּבֵית יִכְבַּס אֶת־בְּגָדָיו וְהָאֲכָל
בְּבֵית יִכְבַּס אֶת־בְּגָדָיו וְאֵם בֵּא יֵבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה
וְהִנֵּה לֹא פֶּשֶׁת הַנִּגְעַת בְּבֵית אֲזִירֵי הַטֹּחַ אֶת־הַבֵּית

Abschnitt 8

וַתֵּן אֹהֶרֶן עַל שְׂנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת גֹּדְרֹל אֶחָד
לִיהוֹת וְגֹדְרֹל אֶחָד לַעֲזָאוֹל וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת
הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּדְרֹל לִיהוֹת וְעִשָּׂה
חֲטָאת וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּדְרֹל לַעֲזָאוֹל
יַעֲמֹד חַי לִפְנֵי יְהוָה לַכֹּפֶר עָלָיו כְּשִׁלּוֹ אֶחָד
לַעֲזָאוֹל הַמִּדְבָּרָה וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת פֶּר הַחֲטָאת
אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר בְּעֶדְוֹ וּבְעֶדְ בֵּיתוֹ וְעִזָּז אֶת־פֶּר
הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ וּבְקָדֹשׁ מִכֹּל הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה אֵשׁ
מִעַל הַמִּזְבֵּחַ מִכֹּלֶנּוּ יִהְיֶה וּמִכֹּל חֲפָצָיו קִטְרֹת
סִמִּים דָּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית לִפְרֻכַּת וַתֵּן אֶת הַקִּטְרֹת
עַל הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִסָּה עֵצֶן הַקִּטְרֹת אֶת הַכֹּפֶרֶת
אֲשֶׁר עַל הָעֲדֻתוֹלָא יָמוֹת וּלְקָדֹשׁ מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה
בְּאֶזְבֵּעוֹ עַל פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קִדְמָה וּלְפָנֶי הַכֹּפֶרֶת
יִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן הָדָם בְּאֶזְבֵּעוֹ וְעִזָּז אֶת־
שְׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעֶם וְהֵבִיא אֶת דָּמוֹ אֶל־
מִבֵּית לִפְרֻכַּת וְעִשָּׂה אֶת דָּמוֹ כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לְדָם
הַפָּר וְהִזָּה אֶתוֹ עַל הַכֹּפֶרֶת וּלְפָנֶי הַכֹּפֶרֶת וּכְפָר
עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִפְשָׁעֵיהֶם לִכְל
חֲטָאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֶת־בֵּיתוֹ
טְמֵאָתָם וּבְכָל אֹרֶם לֹא יִהְיֶה בָּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבָאוּ
לַכֹּפֶר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וּכְפָר בְּעֶדְוֹ וּבְעֶדְ בֵּיתוֹ
וּבְעֶד כָּל קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֵצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וּבְקָדֹשׁ מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר
וַתֵּן עַל קִרְוֹת הַמִּזְבֵּחַ דֹּבִים וְהִזָּה עָלָיו מִן הָדָם
בְּאֶזְבֵּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְשָׁהוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּכְלֵה מִכְפָּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשְּׁעִיר הַחַי וּסְמַר אֹהֶרֶן
אֶת שְׁנֵי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהִתְוֹדָה עֲלֵיָן
אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לִכְל
חֲטָאתָם וַתֵּן אֶת־עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשִׁלּוֹ בִּיד
אִישׁ עֲלֵי הַמִּדְבָּרָה וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל
עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ חֲזָרָה וְשִׁלּוֹ אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר
וּבֹא אֹהֶרֶן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו הַבָּר
אֲשֶׁר לְבִשׁ בְּבָאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִזְיָזָם שֵׁם וְרוֹזֵץ
אֶת בְּשִׁירוֹ בַּמִּים בְּמִקּוֹם קָדוֹשׁ וּשְׁלַבֵּשׁ אֶת בְּגָדָיו
וְיֵצֵא וְעִשָּׂה אֶת עֲלָתוֹ וְאֶת עֲלֵת הָעֶם וּכְפָר בְּעֶדְוֹ
וּבְעֶדְ הָעֶם וְאֶת זֹלָב הַחֲטָאת יִקְטֹרֶת הַמִּזְבֵּחַ
וְהַמִּשְׁלָחֹת אֶת הַשְּׁעִיר לַעֲזָאוֹל יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְרוֹזֵץ
אֶת בְּשִׁירוֹ בַּמִּים וְאֹחֲזִי כֵן יָבוֹא אֶל הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת פֶּר הַחֲטָאת וְאֶת שְׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר הֵבִיא
אֶת דָּמוֹ לַכֹּפֶר בַּקֹּדֶשׁ וְיֵצֵא אֶל מוֹחֹץ לַמִּזְבֵּחַ
וְיִשְׁרֹף בָּאֵשׁ אֶת עֲרֹתָם וְאֶת בְּשָׂרָם וְאֶת פְּרָשִׁים

וְרוֹזְזוּ בַּמִּים וְשִׁמּוּ אוֹ עַד הָעֶרֶב
וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זָבָה בְּבִשְׁרָה שְׁבַע־יָמִים
יָמִים תִּהְיֶה בִּגְדָתָהּ וְכָל הַנִּגְלָה יִטְמָא עַד הָעֶרֶב
וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בִּגְדָתָהּ יִטְמָא וְכָל אֲשֶׁר
תִּשָּׁב עָלָיו יִטְמָא וְכָל הַנִּגְלָה בְּמִשְׁכַּבָּהּ יִכְבֹּס
בְּגָדָיו וְרוֹזֵץ בַּמִּים וְשִׁמּוּ עַד הָעֶרֶב וְכָל הַנִּגְלָה בְּכָל
כְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְרוֹזֵץ בַּמִּים
וְשִׁמּוּ עַד הָעֶרֶב וְאִם עַל הַמִּשְׁכַּב הוּא אוֹ עַל־
הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא יִשָּׁב עָלָיו בְּנִגְלָתוֹ יִטְמָא עַד־
הָעֶרֶב וְאִם שָׁכַב יִשָּׁב אִשָּׁה אֵתָהּ וְתִהְיֶה זָבָה
עָלָיו וְשִׁמּוּ שְׁבַע־יָמִים וְכָל הַמִּשְׁכַּב אֲשֶׁר יִשָּׁב
עָלָיו יִטְמָא וְאִשָּׁה כִּי יִזְוֹב זָוֹב
דָּמוֹ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת זָרָתָהּ אוֹ כִּי תִזְוֹב עַל־
זָרָתָהּ כָּל יְמֵי זָוֹב טְמֵאָתָהּ כִּי־זָרָתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה
הוּא כָּל הַמִּשְׁכַּב אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו כָּל יְמֵי זָוֹבָהּ
כְּמִשְׁכַּב זָרָתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב
עָלָיו טְמָא יִהְיֶה כְּטְמֵאָת זָרָתָהּ וְכָל הַנִּגְלָה בְּכָל־
יִטְמָא וּכְבֹּס בְּגָדָיו וְרוֹזֵץ בַּמִּים וְשִׁמּוּ עַד הָעֶרֶב
וְאִם שָׁהָה מִזְוֹבָה וּסְפָרָה לָהּ שְׁבַע־יָמִים וְאֹחֲזִי
תִּשְׁהֶר וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח לָהּ שְׁתֵּי תִרִים אוֹ שְׁנֵי
בְנֵי יִזָּה וְהֵבִיאתָ אוֹתָם אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל־
מוֹעֵד וְעִשָּׂה הַכֹּהֵן אֶת הָאֹחֲזִי חֲטָאת וְאֶת הָאֹחֲזִי
עֹלָה וּכְפָר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזְוֹב טְמֵאָתָהּ
וְהֹדְרָתָם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאָתָם וְלֹא יָמוּדוּ
בְטְמֵאָתָם בְּטְמָאֵם אֶת מִשְׁכַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם זָאֵד
תִּזְרֹת הַזָּב וְאֲשֶׁר תִּצָּא מִמֶּנִּי שְׁכַבְתָּ זָרַע לְטְמֵאָה
בָּהּ וְהִדּוּת בְּזָרָתָהּ וְהַזָּב אֶת זָוֹב כְּזָכָר וּלְנָקְבָהּ
וְכֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁב עִם טְמֵאָה
וְיִדְבֹר יִהְיֶה אֶל מוֹשֶׁה אֹחֲזִי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֹהֶרֶן
בְּקִרְבָתָם לִפְנֵי יְהוָה וְיֹאמֶר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה
דַּבֵּר אֶל אֹהֶרֶן אֹחֲזִי וְאֶל יָבָא בְּכָל עֵת אֶל־
הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לִפְרֻכַּת אֶל פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר־
עַל הָאֹרֶן וְכֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אֶרָאָה עַל הַכֹּפֶרֶת
בְּזָאֵת יָבָא אֹהֶרֶן אֶל הַקֹּדֶשׁ בַּפֶּר בֶּן בָּקָר
לְחֲטָאת וְאִיל לְעֹלָה כְּתוּבָה בְּדִקְדָּשׁ יִלְבֹּשׁ
וּמִכְנָסִי בֹד יִהְיֶה עַל בְּשִׁירוֹ וּבִאֲבִנֵט בֹד יִזָּה
וּבְמוֹנֶנֶפֶת בֹד יִצָּנֵף בְּגָדָיו קֹדֶשׁ הֵם וְרוֹזֵץ בַּמִּים
אֶת בְּשִׁירוֹ וּלְבָשֶׁם וּמֵאָה עֲרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח
שְׁנֵי שְׁעִירִי עֲדִים לַחֲטָאת וְאֶל אֹחֲזִי לְעֹלָה
וְהִקְרִיב אֹהֶרֶן אֶת־פֶּר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר
בְּעֶדְוֹ וּבְעֶדְ בֵּיתוֹ וּבְקָדֹשׁ אֶת שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים
וְהַעֲמִיד אֶת־כָּלֶנּוּ יִהְיֶה פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד

והשָׂרָף אֹתָם יִכְבֹּס בַּגָּדִיו וְרוֹחֵץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
וְאֶזְרָיו בֶּן יָבוֹא אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְהִיתָה לָכֶם לְזִקְתָּ
עֹלָם בְּזֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַעֲשׂוֹר כְּזֹדֶשׁ תַּעֲנֶנּוּ אֶת
נַפְשֵׁיכֶם וְכָל מַלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָזִי וְהַגֵּר
בְּתוֹכְכֶם כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לִטְהַר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהַרוּ שֵׁבֶת עִבְדֵינִי
הֵיא לָכֶם וְעַתָּה אֶת נַפְשֵׁיכֶם זִקְתָּ עֹלָם וּכְפַר
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יַמְשִׁיחַ אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמָּלֵא אֶת יָדוֹ לִכְהֹן
תִּזְזֹת אֲבִיו וּלְבָשֵׁת אֶת בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּלָדִי הַקֹּדֶשׁ
וּכְפַר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
הַמִּזְבֵּחַ וּכְפַר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקְּהֵל
יִכְפֹּר וְהִיתָה זֹאת לָכֶם לְזִקְתָּ עֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם אִזְזֹת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל
בְּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ מִבְּיֹת יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִשְׁדָּזַץ שֹׂר אוֹ כְּשֵׁב אוֹ עֵז בַּמִּזְבֵּחַ אוֹ אֲשֶׁר
יִשְׁדָּזַץ מִזֹּזֶן לַמִּזְבֵּחַ וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד כִּי לֹא
הִבִּיאוּ לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם
יִדָּשֵׁב לֹאִישׁ הַהוּא דָם שִׁפָּר וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא
מִקֶּרֶב עַמּוֹ לְמוֹעֵד אֲשֶׁר יִבִּיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהִבִּיאוּ
לַיהוָה אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵל הַכֹּהֵן וְזִבְחוּ זִבְחוֹ
עֲלֵמִים לַיהוָה אוֹתָם וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת הַדָּם עַל
מִזְבֵּחַ וְהָיָה פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקִּטּוֹר הַזֶּה לְרוּחַ
נִיחֻץ לַיהוָה וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לְשִׁעִירֵם
אֲשֶׁר הֵם זִנִּים אֶזְזִרֵיהֶם זִקְתָּ עֹלָם תִּהְיֶה זֹאת
לָהֶם לְדֹרֹתָם וְאֵלֵהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּיֹת
יִשְׂרָאֵל וּבֶן הַגֵּר אֲשֶׁר יִגְוֹר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה
עָלָה אוֹ זִבְחֵי וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד כִּי יִבִּיאוּ
לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ
וְאִישׁ אִישׁ מִבְּיֹת יִשְׂרָאֵל וּבֶן הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
אֲשֶׁר יֹאכֵל כָּל דָּם וְנִתְּחִי פָנָי בַּנֶּפֶשׁ הַאֲכֵלָה אֶת
הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר
בַּדָּם הִיא וְאֲנִי נָתַתִּי לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל
נַפְשֵׁיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בַּנֶּפֶשׁ יִכְפֹּר עַל כֵּן
אָמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל נֶפֶשׁ מִכָּה לֹא תֹאכַל
דָּם וְהַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכֵל דָּם וְאִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֶן הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִמָּוֶד
פִּיד זִזִּית אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֹאכֵל וְשִׁפָּר אֶת דָּמוֹ
וּכְסָהוּ בַעֲפָר כִּי נֶפֶשׁ כָּל בָּשָׂר דָּמוֹ בַּנֶּפֶשׁ הִיא

וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל בָּשָׂר לֹא תֹאכַל
כִּי נֶפֶשׁ כָּל בָּשָׂר דָּמוֹ הוּא כָּל אֲכָלִיו יִכְרַת
וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכֵל זָבָח וְשִׂרְפָה בְּאֶזְרָזִי
וּבַגֵּר וּכְבֹס בַּגָּדִיו וְרוֹחֵץ בַּמַּיִם וְיָמָא עַל הָעָרִם
וְעֹהֶר וְאֵם לֹא יִכְבֹּס וּבְשָׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְשָׂא
עֹנֵו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כְּמוֹעֵשֶׁה אֲרִיץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתָּ בְּדֵי לֹא
תַעֲשׂוּ וּכְמוֹעֵשֶׁה אֲרִיץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
אֶתְכֶם שָׂמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְזִקְתֵּיהֶם לֹא תִלְכּוּ
אֶת מוֹשִׁפְטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת זִקְתִּי תִשְׁמְרוּ לִלְכַת
בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרַתֶּם אֶת זִקְתִּי וְאֶת
מוֹשִׁפְטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְזִי בָהֶם אֲנִי
יְהוָה

אִישׁ אֶלְכָּל שָׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרַבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּרָה
אֲנִי יְהוָה

אֲבִיר וְעֲרוֹת אֲבִיר לֹא תִגְלֶה אֲבִיר הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרוֹתָה

תִּגְלֶה עֲרוֹת אֲבִיר הוּא

אֲזֻזֹתָךְ בֵּת אֲבִיר אוֹ בֵּת אֲמֹר מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ
מוֹלֶדֶת זִזִּית לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָךְ

בֵּת בֶּנִי אוֹ בֵּת בִּתְךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָךְ כִּי עֲרוֹתָךְ
הִנֵּה

אֵשֶׁת אֲבִיר מוֹלֶדֶת אֲבִיר אֲזֻזֹתָךְ הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרוֹתָה

שָׂאֵר אֲבִיר הוּא

עֲרוֹת אֲזֻזֹת אֲבִיר

לֹא תִגְלֶה כִּי שָׂאֵר אֲבִיר הוּא

אֲזֻזֹתָךְ לֹא תִגְלֶה אֵשֶׁת בֶּנִי לֹא תִגְלֶה
עֲרוֹתָה

עֲרוֹת אֲזֻזֹת אֲבִיר

לֹא תִגְלֶה אֵשֶׁת בֶּנִי הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרוֹתָה

עֲרוֹת אֲזֻזֹת אֲבִיר

לֹא תִגְלֶה אֵשֶׁת בֶּנִי הוּא לֹא תִגְלֶה
עֲרוֹתָה

עֲרוֹת אֲזֻזֹת אֲבִיר

Abschnitt 9

והקדש לא נפדתה או חפשיה לא נתן לה בקדש
הזה לא ימותו כי לא חפשיה והביא את אשמו
להיות אל פתחו אהל מועד איל אשם וכפר עליו
הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא
וכי תבאו אל הארץ ונטלתם כל עץ מאכל
וערבתם ערבתו את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערבים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה
כל פריו קדש הלוים ליהוה ובשנה החמישית
תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה
אלהיכם לא תאכלו על הדם לא תזונו ולא
תעונו לא תקפו פאת ראשכם ולא תשזונו
את פאת זקן ושרט כנפשי לא תתנו בבשרכם
וכתבת קלקל לא תתנו בכם אני יהוה אלהי
תזקק את בנתן להעלותה ולא תזנה הארץ
ובטאת הארץ ומה את שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה אל תפנו אל האבת ואל הירענים
אל תבקשו לטמאה בה אני יהוה אלהיכם
מפני עשיבה תקום והדרת פני זקן וראת מאלהיך
אני יהוה
אתך הר בארצכם לא תונו אתו כאשר כונן היה
לכם הגר הגר אהכם ואהבת לו כמוך כי גרים
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל ובמסורה מאני
מדה אבני מדה אפית מדה והן מדה יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים ושמרתם את כל זקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל
תאמר איש איש כובני ישראל וכוף הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למור מות יומת עם
הארץ ורגמיהו באבן ואני אתן את פני באיש ההו
והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למור למען
טמא את מקדשי ולזכור את שם קדשי ואם
העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש
ההוא בנתו מזרעו למור נכנתי מות אתו ושמות
אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו
ואת כל הנשים אשריו לזנות אחזרי המור מקרב
עמו והנפשי אשר תפנה אל האבת ואל הירענים
לזנות אחזריהם ותתני את פני הנפש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו והתקדש עמם והייתם קדשים
כי אני יהוה אלהיכם ושמרתם את חקו

ואשיה לא תלמד כפני בהמה לרבעה תבול הוא
אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפניכם והטמא הארץ ואפקד
עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה ושמרתם
אתם את זקתי ואת משפטי ולא תעשו ככר
התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם כי
את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם והטמא הארץ ולא תקיא הארץ אתכם
בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר
לפניכם כי כל אשר ועשה ככל התועבת האלה
ונכרתו הנפשות הקשות מקרב עמו ושמרתם
את משמרת כבדתי לעשות מזהקות התועבת
אשר עשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם אל תפנו אל האלילים
ואלהי מוסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם וכי
תזבחו זבוח שלמים ליהוה כרצונכם תזבחוהו ביום
זבוחכם יאכל וכומוזרת והגזיר עד יום השלישי
באש ישרף ואם האכל יאכל ביום השלישי פתח
הוא לא ירצה ואכליו עונו ילא כי את קדש יהוה
זלזל ונכרתה הנפש ההוא כעמיה ובקצרכם את
קצור ארצכם לא תכלה פאת שדר קקצר וקלט
קציר לא תלקט וכרמך לא תעולל ופרט
כרמך לא תקטט כעני וכור תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם לא תגנבו ולא תכוזו ולא תשקרו
איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי לשקר וזלזלת
את שם אלהיך אני יהוה לא תעשק את רעך
ולא תגזל לא תליץ פעלת שכיר אתך עד בקר
לא תקלל זרעו וכפני עור לא תתן מכשלו וראת
מואלהיך אני יהוה לא תעשו עול במשפט לא
תשא פני רל ולא תהדר פני גרוב בעדק השפט
עמיתך לא תלך רביל בעמך לא תעמוד עכר
דם רעך אני יהוה לא תשנא את אחיך בכלבך
הוכוז תוכיז את עמיתך ולא רשע עליו חטא
לא תקב ולא תשר את בני עמך ואהבת לרעך
ככוור אני יהוה את זקתי תשמרו בהמותך לא
תרביע כלאים שדר לא תזרע כלאים ובגד
כלאים שעטנו לא יענה עליו ואיש כי ישכב את
אשה שכבת זרע והוא עפודה נזרפת לא יש

Abschnitt 10

ולפניו ולאחוריו ולאחוריו הבתולה הקרובה אליו
אשר לא היה לאיש לה יטבוא לא יטבוא
בעל בעמיו להחלו לא יקרזה קרזה בראש
ופאת זקנם לא יגדלו ובבשרם לא יערטו
שרטת קדשים יהיו לאלהיהם ולא יזלכו שם
אלהיהם מאת אשיו יהיה לחם אלהיהם דהם
מקריבם והיו קדש אשה זנה וזללה לא יקחו
ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא
לאכלהו וקדשיותו כי את לחם אלהיו הוא מקריב
קדש יהיה לו כי קדוש אני יהיה מקדשכם ונת
איש כהן כי תחל לדנות את אביתיה מוזללת
באש השרף

הזרול מאחוריו אשר יושק על ראשו שמו המשוה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו לא יפרם ועל כל נפשת מות
לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא
יצא ולא יזלזל את מקדש אלהיו כי שמו
מש דת אלהיו עליו אני יהיה והוא אשה בתולה
יקח אלמנה וגרושה וזללה זנה את אלה לא יקח
כי אם בתולה מעמיו יקח אשה ולא יזלזל זרעו
בעמיו כי אני יהיה מקדשו וידבר
יהיה אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר
איש מזורע לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו כי כל איש אשר בו מום
לא יקרב איש עור או פסח או זרם או שרוע
או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד
או זנב או דק או תבלל בעינו או גרב או לפת
או מרוז אשר כל איש אשר בו מום מזורע
אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשיו יהיה מום
בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב לחם
אלהיו מקדש הקדשים ומן הקדשים יאכל
אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי
מום בו ולא יזלזל את מקדשיו כי אני יהיה
מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל

וידבר יהיה אל משה לאמר דבר אל אהרן
ואל בניו ויגדלו מקדש בני ישראל ולא יזלכו
את שם קדשיו אשר הם מקדשים כי אני
יהיה אומר אלהם לדרתכם כל איש אשר
יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו
בני ישראל ליהיה וטמאתו עליו וזכרתה הנפשה
ההוא מלפני אני יהיה איש איש מזורע אהרן

ועשיתם אתם אני יהיה מקדשכם כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואם אמו מות יובת אביו
ואמו קלל רמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת רעהו מות ימות הנאף
והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו
ערוה אביו זנה מות ימותו שניהם דמיהם במ
ואיש אשר ישכב את כלתו מות ימותו שניהם
תכל עשו דמיהם במ ואיש אשר ישכב את זכר
משכב אשה תועבה עשו שניהם מות ימותו
דמיהם במ ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה
זמה היא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה
בתוכם ואיש אשר יתן עבדו בבהמה מות
יובת ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות ימותו דמיהם במ ואיש אשר יקח את
אחיו בת אביו או בת אמו וראה את ערוהו והיא
תראה את ערוהו זסר הוא וזכרתו לעיני בני עמ
ערוה אחיו זנה עונו ישא ואיש אשר ישכב את
אשה דיה וגלה את ערוהו את מקרה הערה והוא
גלה את מקור דמיה וזכרתו שניהם מקרב עמו
וערוה אחות אביו ואחות אביו לא תגלה כי את
עארו הערה עונם ישאו ואיש אשר ישכב את
דתו ערוה דדו גלה זסאם ישאו ערורים ימותו
ואיש אשר יקח את אשת אחיו זדה הוא ערוה
אחיו גלה ערורים יהיו ושמרתם את כל זקדתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקרא אתכם
הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה
ולא תלכו בזקת הגוי אשר אני משלח מפניכם
כי את כל אלה עשו ואקץ במ ואמר לכם אתם
תירשו את אדמותם ואני אתננה לכם כרשית
אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהיה אלהיכם
אשר הברלתי אתכם מן העמים והברלתי את
הבהמה הטמאה ובין העוף הטמא לטהר
ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובחיה ובכל
אשר תרמש האדמה אשר הברלתי לכם לטמא
והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהיה ואבדתי
אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה כי
יהיה בהם אוב או ירעני מות ימותו באבן ירגמו
אתם דמיהם במ

ויאמר יהיה אל משה אומר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטבוא בעמיו
כי אם כשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ורבנו

וכי תזבחו זבוח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו
ביום ההוא יאכל לא תותירו מוכנו עד בקר
אני יהוה ושמורתם מצותי ועשייתם אהב
אני יהוה ולא תזלכו את שם קדשי וקדשתי
בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש אלהם מועדי שיעת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא
ליהוה בכל מושבותיכם

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדים בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו ביום הראשון
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה עבדה לא
תעשו והקרבנתם אשה ליהוה שבעת ימים
ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכה עבדה
לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם
את עמר ראשית קצירכם אל הכהן והניח
את העמר לפני יהוה לרצונכם ממוזרת השבת
יניחו הכהן ועשייתם ביום הוצאתם את העמר
כבש תמים בן עשרו לעלה ליהוה ומנחתו
שני עשרנים כלת כלולה בשמן אשה ליהוה
רוח מנחה ונסכה יין רביעת ההין ודבש וקלי
וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
הביאכם את קרבן אלהיכם זקת עולם לדתכם
בכל מושבותיכם

לכם ממוזרת השבת מיום הביאתם את עמר
התנופה שבע שבתות תביאות תהייתה עד
ממוזרת השבת השביעית תספרו זמעים יום
והקרבנתם מנחה חדשה ליהוה ממושבותיכם
תביאו לחם תנופה עתים שני עשרנים כלות
תהייתה זמין תאפינה בכורים ליהוה והקרבנתם
עד הלחם שבעת כבשים תביאם בני שנה ופר בן
בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם

והוא שרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנע בכל טמא נפש או איש אשר
תמא ממנו שכבת זרע או איש אשר יגע בכל
שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לנל
טמאתו נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב
ולא יאכל מן הקדשים כי אם רוחו בשרו במים
ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי
לזכו הוא נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בדה
אני יהוה ושמרו את משמרת וכל יטמא עליו
דמא ומותו בו כי יזלכו אני יהוה מקדשם וכל
זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל
קדש וכהן כי יקנה נפש קנן כספו הוא יאכל בו
ויליד ביתו הב יאכלו בלחמו ובת כהן כי תהיה
לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכלו
כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה
אל בית אביה בעוריה מלחם אביה תאכל וכל
זר לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש בשגגה
ויספ דמיו עליו ונתן לכהן את הקדש ולא
יזלכו את קדשי בני ישראל את אשר ירבו
ליהוה והשיאו אותם עון אשמה באכלם את
קדשיהם כי אני יהוה מקדשם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש
איש מבית ישראל ובין הגזר בישראל אשר
יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר
יקריבו ליהוה לעלה לרצונכם תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים כל אשר בו מום לא תקריבו
כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבוח
שלמים ליהוה לפלא זר או לנדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו
עורת או שבור או זרוץ או יבלת או גרב או
ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תהנו
מהם על המזבח ליהוה ושור ושה שרוע וקלוט
נדבה תעשה אתו ולזר לא ירצה ומעור וכתות
ונתוק וברות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא
תעשו ומיד בן זכר לא תקריבו את לחם אלהיכם
מכל אלה כי מועזתם בהם מום במ לא ירצו
לכם

יהוה אל משה לאמר שור או כעב או עז
כי יולד והיה שבעת ימים תזזת אביו ומיום
השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה ושור
או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד

Abschnitt 11

ועָנָה עִלְיָ עֶבֶת וְעָרְבִי נָחַל וְשִׁמּוֹזְתָם כִּפְנֵי יְהוָה
אֲכֹלֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים וּזְגָתָם אֶתִּי זָגָה לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים בְּשֵׁנָה זָקָת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִּזְחָגוּ אִתּוֹ בַּסִּכּוֹת תִּשְׁבּוּ
שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֲזָרוֹ בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסִּכּוֹת
לְכוּעֵן יִדְעוּן דֹּרֹתֵיכֶם כִּי בַּסִּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹשִׁיָאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֵלֶּי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר מוֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵּאמֹר כֹּה אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְחוּ אֹכֶלֶת שִׁכּוֹן זֵית זָר כְּתִית לְמִאֲוִיר לְהַעֲלִיתָהּ
תְּמִיד מִזֶּהוּן כְּפֶרֶת הָעֵדֶת בְּאֵהָל מוֹעֵד יִעָרֵךְ
אֶתֹו אֶהְרֹן מִעֵרֶב עֵר בָּקֵר כִּפְנֵי יְהוָה תְּמִיד זָקָת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם עַל הַמִּנְחָה הַטְּהֵרֶת יִעָרֵךְ אֶת
הַנֹּחֹת כִּפְנֵי יְהוָה תְּמִיד

וּלְקַחֲתָ סִכּוֹת וּפִלִּית אֶתֶּה עֲלֵיהֶם עֲשֶׂה חֲלוֹת שֵׁנִי
עֲשִׂירֵיהֶם יִהְיֶה הַחֲלוֹת הָאֲזָזוֹת וְשִׁמּוֹת אוֹתָם שֵׁנִים
מִעֲרֻכּוֹת שֵׁנִי הַמִּעֲרֻכּוֹת עַל הַשְּׁלֹחָן הַטְּהֵר כִּפְנֵי
יְהוָה וְתָתַת עַל הַמִּעֲרֻכּוֹת לִבְנֵה זָכָה וְהִיתָה לְלֹחֶם
לְאֻמְרָה אֲשֶׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת
יִעָרְכּוּ כִּפְנֵי יְהוָה תְּמִיד מִאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹנָם וְהִיתָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו וּלְכָלֵהוּ בַּמִּקּוֹם
קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְהוָה זָקָת
עוֹלָם וַיֵּצֵא בֶן אֲשֶׁה יִשְׂרָאֵלִית

וְהָאֵל בֶּן אִישׁ מִצְרַיִם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ בַּמִּזְבֵּחַ
בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי וַיִּקֶּבּ בֶּן הָאֲשֶׁה
הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיִּבְיֹאוּ אֶתֹו אֶל מוֹשֶׁה
וְשֵׁם אָמָו עֲלֵמִיתֵת בֵּת דָּבָרִי לְמִשְׁתָּה דָן וַיִּזְחָגוּ
בְּמוֹשֶׁה לְפָרֶשׁ לָהֶם עַל פִּי יְהוָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵּאמֹר הִנֵּה אֶת הַמִּקְלָל
אֵל מִדּוֹזָן לְמִזְבֵּחַ וּסְמָכּוֹ כָּל הַשְּׁמַעִיִּים אֶת יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁוֹ וּרְגָלָיו אֶתֹו כָּל הָעֵדָה וְאֵלֶּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל אֱלֹהֵי וְנִשְׁאַל
זָגָתָו וַיִּקֶּבּ שֵׁם יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגֹם יִרְגְּמוּ בִּסֵּט
הָעֵדָה כָּלֵה כְּאֲזָרוֹ בְּנִקְבּוֹ שֵׁם יוֹמָת וְאִישׁ כִּי
יִכָּה כָּל נֶפֶשׁ אֶרֶם מוֹת יוֹמָת וּמִכָּה נֶפֶשׁ בַּהֲמָה
יִשְׁלַחֲנָה נֶפֶשׁ הַחַיָּה נֶפֶשׁ וְאִישׁ כִּי יִהְיֶה מוֹם בְּעִמּוּתוֹ
כְּאֲשֶׁר עָשָׂה כִּן יַעֲשֶׂה לוֹ שֹׁבֵר תְּחַזֵּת שֹׁבֵר עֵץ
תְּחַזֵּת עֵץ שֵׁן תְּחַזֵּת עֵץ כְּאֲשֶׁר יִהְיֶה מוֹם בְּאֶרֶם בֶּן
יִתָּהּ בּוֹ וּמִכָּה בַּהֲמָה יִשְׁלַחֲנָה וּמִכָּה אֶרֶם יוֹמָת
מוֹשֶׁה אֲזָרָה יְהוָה לָכֶם כָּלֵה כְּאֲזָרוֹ יְהוָה כִּי אֵלֶּי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר מוֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּלְסַכְתָּם אֲשֶׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה וְעֲשִׂיתֶם שְׁעוֹרֹת
עֲדִים אֲזָרָה לְחֻטְאֹת וְעִנִּי כְּבָשִׂים בְּנֵי שֵׁנָה לְחֻבּוֹ
שְׁלָמִים וְהִנֵּה הַכֹּהֵן אֲתֶם עַל לִדְוָם הַבִּכּוּרִים
תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ
לַיהוָה לְכוֹהֵן וּקְרָאתֶם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מוֹלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ
זָקָת עוֹלָם בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְקִרְכֶם
אֶת קִצִּיר אֶרֶצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת עֵדֶךְ בְּקִשְׁרָר
וּלְקֶטֶת קִשְׁרָר לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אֶתֶּם
אֵלֶּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵּאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֲזָרָה לְחֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם שִׁבְתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ
כָּל מוֹלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהַקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה
לַיהוָה

יְהוָה אֵל מוֹשֶׁה לֵאמֹר אַךְ בַּעֲשׂוֹר לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְהַקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה לַיהוָה וְכָרִי
מִלֹּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים
הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי כָּל
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרַתָּה
מִעַמִּיהָ וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מוֹלֹאכָה
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת
מִקְרָב עֲמִידָה כָּל מוֹלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ זָקָת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם שִׁבְתוֹן שִׁבְתוֹן הוּא לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשֻׁעָה לְחֹדֶשׁ בַּעֲרֵב מִעֵרֶב
עַד עֵרֶב תַּעֲבִדוּ שִׁבְתֶּם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לֵּאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בַּחֲבוּשִׁיהָ עֲשֶׂה יוֹם לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה זָגָה
הַסִּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא
קֹדֶשׁ כָּל מוֹלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים
תִּקְרִיבוּ אֲשֶׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם וְהַקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה לַיהוָה עֲלֵתָה הוּא כָּל
מִלֹּאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
תִּקְרָאוּ אֲתֶם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אֲשֶׁה לַיהוָה
עֹלָה וּמִנְחָה זָבָח וְלִסְכִּים דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ מוֹלֵבֵד
שִׁבְתָּה יְהוָה וּמוֹלֵבֵד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמוֹלֵבֵד כָּל לְדֹרֵיכֶם
וּמוֹלֵבֵד כָּל לְדֹרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה אֶךְ
בַּחֲמִשָּׁה עֶשְׂרִי יוֹם לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפַּנְכֶם אֶת
תְּבוֹאת הָאָרֶץ תִּזְחָגוּ אֶת זָגָה יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתוֹן וּלְקַחֲתֶם
לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כֶּפֶת תְּמָרִים

Abschnitt 12

ויוציאו את המקדש אל מוזון למוצא וירגבו
אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את
משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתי הארץ שבת ליהוה
שש שנים תזרע שדר ושש שנים תזמור ברמור
ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת
שבתוך יהיה לארץ שבת ליהוה שדר לא תזרע
וכרמך לא תזמור את ספוח קצירך לא תקצור
ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתוך יהיה
לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
וכלבדך ולאמותך ולעבדך ולתושבך הגרים
עמך ובהמותך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
תבואתה לאכל

שבע שבת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו כך ימי שבע שבת השנים תשל וארבעים
שנה והקברת שופר תרועה בחדש השבועי
בלשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל
ארצכם וקדשתם את שנת הזמשים שנה וקראתם
דרור בארץ כלל ישביה ויבול הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו
ויבול הוא שנת הזמשים שנה תהיה לכם לא
תזרעו ולא תקצרו את ספוחיה ולא תבצרו את
נזיריה כי יבול הוא קדש תהיה לכם בן השדרה
תאכלו את תבואתה בשנת היובל הזאת תשובו
איש אל אחוזתו וכי תזמור ממכור לעמיתך או
קנה מיד עבדך אל תני איש את אחיו במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני
תבואת ימורך לך לפי רב השנים תרבה מוקנתו
וכפי מעט השנים תמולט מוקנתו כי מספר תבואת
הוא מכור כך ולא תני איש את עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם ועשיתם את חוקי
ואת משפטי תעמרו ועשיתם אתם וישבתם ער
הארץ לבטח ותצא הארץ פריה ואכלתם לשבע
ועשבתם לבטח עליה וכן תאמרו מה נאכל בשנה
השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו
ונזית את ברכתי לכם בשנה הששית ועשיתם
את התבואה לעלש השנים וזרעתם אותה
השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד
השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן
והארץ לא תזמור לעמית כלי הארץ בגרים

ותושבים אתם עמדי ובכל ארץ אחוזתם תאכלו
כי ימור אדוני ומכר
באחוזתו ובא תאכלו הקרב אלו ואלו
ממכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו אלו והשנה ירו
והשנה כר תאכלו ודשבת את שני ממכרו והשנים
את הקרב לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו
ואם לא משאה ירו די השנים והיה ממכרו
בז הקנה אתו עד שנת היובל וישא ביובר ושב
לאחוזתו ואיש כי ימכר בית

מושב עד חומה והיה תאכלו עד תם שנה
ממכרו ימים תהיה תאכלו ואם לא יאכל עד מלאה
לו שנה תמיהה וקם הבית אשר בעיר אשר לא
זכות לעבדות לקנה אותו לדרתו לא יאכל ביובר
ובתי העשרים אשר אין להם זכות סבב על שדה
הארץ וזשם תאכל תהיה לו ביובר וישא ויער
הלוים בתי ערי אחוזתם תאכל עונם תהיה ללוים
ואשר תאכל כון הלוים וישא ממכר בית ועיר אחוזתו
ביבול כל בתי ערי הלוים הוא אחוזתם בהן בני
ישראל ושדה מרשע עליהם לא ימכר כי אחוזת
עונם הוא להם וכן

ימור אחיו ומטה ירו עמך ותזוקת בו גר
ותושב וזו עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית
ויראת מאלהיך וזו אדוני עמך אלו כספר
לא תתן לו בנשך ובתרבית לא תהיה אנכר
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאכלהם וכן

ימור אחיו עמך ומכור לו לא תעבד בו עבדות
עבד כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנה
היבול יעבד עמך וישא מעמך הוא ובניו עמו
ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישב כי
עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לא ימכרו ממכרת עבד לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך ועבדך ואמתך אשר יהיו לך
מאת הגוים אשר סביבתכם מהם תקח עבד
ואמה וגם מבני התושבים הגרים עמכם מרגם
תקח וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם לאחוזת והתחללתם אתם
לעבדיכם ואזריכם לרשת אחוזת לעלם בהם
תעבדו ובאזריכם בני ישראל איש באחיו לא
תדה בו בפרך וכן

תשיג יד גר ותושב עמך ומך אדוני עמך

ואם עד אלה לא תשמועו כי ויספתי לזכרה אתכם
שבע על זנותיכם ושבותי את הארץ לזכר ונתתי
את עיניכם כבדל ואת ארצכם כזושה ותם לריק
כזכרם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא
יתן פרו ואם תלכו עמי ולא תאבו לשמוע כי
ויספתי עליכם מכה שבע כזנותיכם והשליחתי
בכם את חזית השדה ושכלה אתכם והכריתה את
בהמותכם והמועילה אתכם ונעמו דרכיכם ואם
באלה לא תוסרו כי והלכתם עמי קרי והלכתי אף
אני עיניכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על
זנותיכם והבאתי עליכם זרע זרע נקמם בריח
ולאספתם אל עריכם ושליחתי דבר בתוכם ונתתם
ביד אויב בשבירי לכם מטה לזרע ואפי עשר נעים
לזמנכם בתנור אחר והשיבו לזמנכם במוסקר
ואכלתם ולא תשבעו
לא תשמועו כי והלכתם עמי בקרי והלכתי עיניכם
בזנות קרי ויספתי אתכם אף אני שבע על
זנותיכם ואכלתם בשיר בניכם ובשר בנותיכם
תאכלו והשמועתי את בנותיכם והכרתי את זמנכם
ונתתי את פגריכם על פגרי כלולכם ואלכלה נפשי
אתכם ונתתי את עריכם זרבה והשמועתי את
מקדשיכם ולא אריח בריח זיזוזכם והשמועתי אני
את הארץ ושימועו עליה איביכם הישיבים בזה
ואתכם אזרה בגוים והריקתי אזריכם זרע והיתה
ארצכם שימכה ועריכם יהיו זרבה אז תרעו
הארץ את שבתתיה כל ימי השומה ואתם בארץ
איביכם אז תשבת הארץ והרעית את שבתתיה
כל ימי השומה תשבת את אשר לא שבתה
בשבתתים בעשבתכם עליה והנשאר ים בכם
והבאתי מרר בלבבם בארצות איביהם ורדף אתם
קוץ ענה נדף ונכו מנחת זרע ונפלו ואין רדף
וכשלו איש באוזו כמפני זרע ורדף אין ולא
תהיה לכם תקומה לפני איביכם ואבדתם בגוים
ואכלה אתכם ארץ איביכם והנשאר ים בכם ימקו
בעונם בארצות איביכם ואף בעונת אבתם אתם
ימקו והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר
מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי אף אני אלך
עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם ואז ינעל
לבבם הערל ואז ירעו את עונם וזכרתי את בריתי
ועקוב ואף את בריתי יזחק ואף את בריתי אברהם
אזכר והארץ אזכר והארץ תעזב מהם ותרץ את
שבתתיה בהשומה מהם והם ירעו את עונם יעץ

ונמכר לגר תועב עמר או לעקר משפוחת גר
אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחר מאוזיו יגאלנו
או רדו או בן רדו יגאלנו או משאר בשר
במשפוחתו יגאלנו או השיתה ידו וגאלה ודעב
עם קנהו מושעת המוכרו לו עד שנת היבול והיה
בסוף ממכרו במוספר עדים כימי שבו יהיה
עמו אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו
מכסף מקנתו ואם מעט נשאר בשנים עד שנת
היבול ודעב לו כפי שניו ישיב את גאלתו כשכיר
שנה בשנה יהיה עמו לא ירדו בפרך לעיניו ואם
לא יתאם באלה ונאבשת היבול הוא ובניו עמו
כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו
לכם אילים ופסל ומנבחה לא תקימו לכם ואבן
משכית לא תהיו בארצכם להשתחוות עליה כי
אני יהוה אלהיכם את שבתתי תשמרו ומוקדשי
תיראו אלו יהוה

אם בזקתי תלכו ואת מוצתי תשמרו ועשיתם
אתם ונתתי ושימועם בעתם ונתתה הארץ יבולה
ועץ השדה יתן פרו והשיתה לכם דיש את בשר
ובשר ישיג את זרע ואכלתם לזמנכם לשבע
וישבתם בלשח בארצכם ונתתי עליכם בארץ
וישבתם ואין מחיר והשבתתי חיה רעה מן הארץ
וזרע לא תעבר בארצכם ורדפתם את איביכם
ונפלו לפניכם לזרע ורדפו מכם זמשיה מאד
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם
לזרע ופניתי איביכם והפריתי אתכם והרבייתי
אתכם והקימותי אדע בריתי אתכם ואכלתם וישן
נושן וישן מפני זרע חשיאו ונתתי מעבדי
בתוכם ולא תגל נפשי אתכם והתהקבדתי
בתוכם והייתי ככם לאלהיכם ואתם תהיו לי כעם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים כיהית להם עבדים ואשבר מטה עליכם
ואולך אתכם קובמיות

ואם לא תשמועו כי וכל תלשו את כל המצות
האכל ואם בזקתי תמאסו ואם את משפתי תגעל
נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם אדע
בריתי אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם
בהלה את השלזפת ואת הקדוזה מוכלות עיניכם
ובדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלתם
איביכם ונתתי פני בכם ונפחתם לפני איביכם
ורדו בכם שזאיכם ונסתם ואין רדף אתכם

Abschnitt 13

והיה השירה בעצתו ביכל קדש ליהוה כשירה
הזרם לכהן תהיה אדזתו ואם את שירה מקנתו
אשר לא כשירה אדזתו יקדיש ליהוה וזעב לו
הכהן את מבסת הערכך עך שנת היכל ונתן את
הערכך ביום התוא קדש ליהוה בשנת היובל
ישלב השירה לאשר קנתו מאתו לאשר לו
אדזת הארץ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש
עשרים גרה יהיה השקל אך בכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא יקדיש איש או אש שור
אם שיה ליהוה הוא ואם בבהמה הנמאה ופרה
בערכך ויסף זמשיטו עליו ואם לא יגאל ונמכר
בערכך אך כל זרם אשר יזרם איש ליהוה מכל
אשר לו מאדם ובהמה וכשירה אדזתו לא ימכר
ולא יגאל כל זרם קדש קדשים הוא ליהוה כל
זרם אשר יזרם מן האדם לא יפרה נזות ימות
וכל מעשר הארץ מדרע הארץ מפרי העץ ליהוה
הוא קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש מבעשרו
זמשיטו יסף עליו וכל מעשר בקר וצאן כל אשר
יעבר תזת העשב העשירי יהיה קדש ליהוה לא
יבקר בין טוב לרע ולא ימיר וזרם המור ימיר ויהיה
הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל אלה תמצות אשר
צות יהוה את משה אכלבני ישראל אכל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באוזר לזרע השני בשנה השנית לצאתם מארץ
מצרים לאמור שאלו את ראש כל עדת בני ישראל
למשיפחתם לבית אבתם במספר עימות כל זכר
לגלגלתם מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא שבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן ואתם
יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבותיו
הוא ואכה עימות האנשים אשר יעמדו אתם
לראובן אלישור בן שריאור לשמיעון שלמיואל
בן שוריער ליהודה נזשון בן עמינדב ליששכר
נתנאל בן צוער לדבולך אליאב בן חנן לבני יוסף
לאפרים אכישמוע בן עמינדב למנשה גמליאל
בן פרעה ללוי אבידן בן גרעני לך אחיעזר
בן עמישדי לאשר פגעיאל בן עכרן לנח אכיש
בן דעואל לנפתלי אחיעזר בן עינן אלה קריאי
העדה נשיאי מנחות אבותם ראשי אנפי ישראל

וביען במשיפטי מאסו ואת זקתי געלה נפשי
ואם גם זאת ביהותם בארץ איביהם לא מאסתי
וכל געלותם לכלתם להפר בריתי אהם כי
אני יהוה אלהיהם וזכרתי להם ברית ראשנים
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יהוה אלה הזקתי
והמשיפטי והתורתי אשר נתן יהוה ביני ובין בני
ישראל בהר סיני ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמור דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשי
ליהוה והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד בין
ששים שנה והיה ערכך זמשיט שיקל כסף
בשקל הקדש ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים
שקל ואם מבין זמשיט ועד בין עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ונקבה עשרה
שקלים ואם מבין חדש ועד בין זמשיט שנים והיה
ערכך הזכר זמשיט שקלים כסף ולנקבה ערכך
שלשה שקלים כסף ואם מבין ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך זמשיט עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים ואם כור הוא מערכך והעמידו
לפני הכהן והעריך אותו הכהן עלפי אשר תשיג
יד הנדר יעריבנו הכהן ואם

בהמה אשר יקריבו מנחה קרבן ליהוה כל אשר
יתן מנחו ליהוה יהיה קדש לא יחליפו ולא ימיר
אתו טוב ברע אורע בטוב ואם המור ימיר בהמה
בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש ואם כל
בהמה טמאה אשר לא יקריבו מנחה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך אותה
בין טוב ובין רע כערכך הכהן בן יהיה ואם גאל
יגאלנה ויסף זמשיטו על ערכך ואיש כי יקדש
את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין
רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום ואם
המקדיש יגאל את ביתו ויסף זמשיטו כסף
ערכך עליו והיה לו ואם כשירה אדזתו יקדיש
איש ליהוה והיה ערכך כפי זרעו זרע זמשיט
עשרים בזמשיט שקל כסף אם משינת היבול
יקדיש עדה כערכך יקום ואם אזור היבול יקדיש
עדה וזעב לו הכהן את הכסף עלפי השנים
הנותרות עד שנת היבול ונדרע מערכך ואם גאל
יגאל את השירה המקדיש אותו ויסף זמשיט כסף
ערכך עליו וקם בו ואם לא יגאל את השירה
ואם מכר את השירה לאיש אחר לא יגאל עוד